

1623.

1. Bochorithius, Petrus: De utilitate et praecipuis effectibus possessionis
2. Gumpelshaimer, Georgius: De senatu imperii Austro.
3. Kerschberger, Georgius: De foro competente.
4. Locamerus, Georgius David: De pignore et actione pignoratitia
5. Locamerus, Georgius David: De deposito.
6. Locamerus, Georgius David: De commodato et ejus actione
7. Locamerus, Georgius David: De defensione necessaria
8. Locamerus, Georgius David: De poenis
9. Schoepferus, Antonius: De reservatis Caesareis
10. Steinrich, Francus: De juribus civitatum
11. Zetschius, Elias: De jure monetae

1624.

1. Banczgerus, Matthaeus: De urbi, constitutione et ejus partibus

1624

2. Pitrolius, Caspianus : De thesauris
3. Brauner, Balthasar : Centuria propositioum. Centones
Iurum ex leg. et consuet. feudatibus deprocuratorum
4. Flach, Hyginus : De turbatione possessionis, qual
sit per perquisitorem
5. Hübner, Joannes : Semicontra quaestioum feudatium
6. Lehmann, Ulrich : De restitutionibus in integrum
7. Locamerus, Georgius David : De testamentis
8. Locamerus, Georgius David : De usufructu
9. Pulschius, Emanuel : De iurisdictione
10. Lerner, Gregorius : De renunciatione hereditatis ex l.
pactum dotali §. P. de causat. juncto cap. quatuor de pactis.
in textu decretalium

1625

1. Berneggerus, Mathias : De boni principis qualita
tibus, virtutibus et officio.

1625

2. Heydorn, Johannes: De exceptio[n]ibus declinatoriis et dilatoriis
3. Locamerus, Georgius David: De pignoriis et hypotheis
4. Locamerus, Georgius David: De jure quarandam personarum precipue controverso
5. Neuhaus, Antonius Guentherus: De jure negotiorum gestorum sive retractus

1626

1. Menygerus, Mathias: De natura et statu rei publicae de individuis
2. Bitschius, Casparus: Quaestiones aliquot miscellaneae
3. Bitschius, Casparus: De servitutibus personalibus
4. Bitschius, Casparus: De servitutibus personalibus
5. Cluten, Zacharius: Περὶ ἀνάλογον I distributio casuum nicarum de jure canonici libris
6. Flach, Sigismundus: De impensis in rem alienam factis, et quatenus possessor eas consequi possit?

1626.

7. Flach, Sigismundus : De testamentis
8. Flach, Sigismundus : De furto et rapina et actionibus
inde descendentiibus.
9. Flach, Sigismundus : De codicillis.
10. Greiner, Melchior : De coactionibus
11. Heiny, Johann Michael : De subjectione et libertate
civitatum Imperialium.
12. Kripschildt, Philippus : De fideicommissis fami-
liæ conservandæ causa relictis
13. Kripschildt, Philippus : De contractuum dissolutione
14. Locamerus, Georgius David : De nuptiis
15. Locamerus, Georgius David : De antichresi.
16. Locamerus, Georgius David : De causis actionum, qua-
tenus esse cum ex modis acquirendi, tum ex obligatio-
nibus dependent.
17. Locamerus, Georgius David : Partitionum miscellanearum
juridicarum de munitur

1626

18. Lucanus, Georgius David: De possessione.
19. Lucanus, Georgius David: Theses juridicae
20. Schrickel, Johannes: Disputatio juridica
ad rubricam Dig: nihil inmovari appellacione
interposita

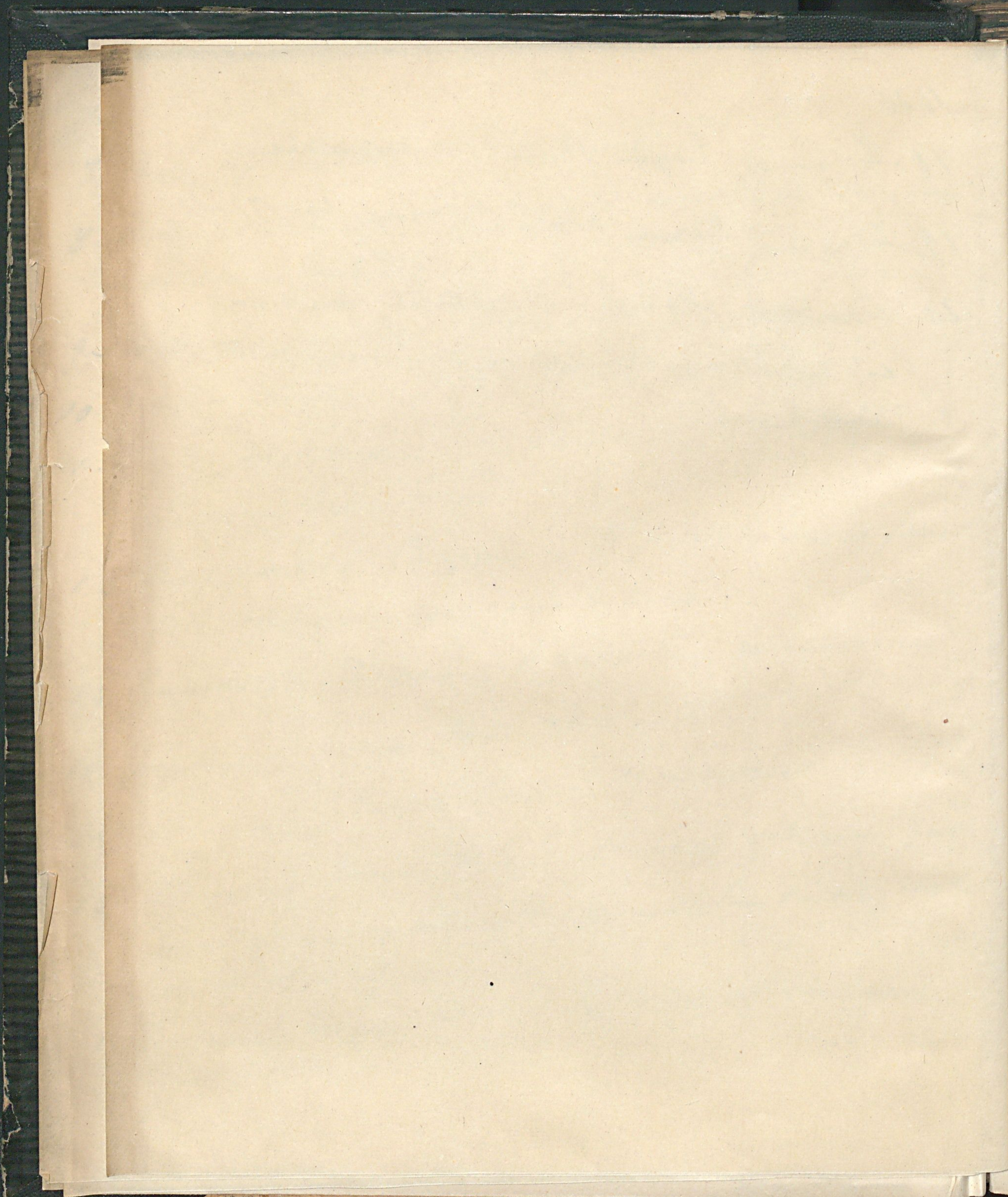
18. *Trunculus* ...
 19. *Trunculus* ...
 20. *Trunculus* ...
 21. *Trunculus* ...
 22. *Trunculus* ...
 23. *Trunculus* ...
 24. *Trunculus* ...
 25. *Trunculus* ...
 26. *Trunculus* ...
 27. *Trunculus* ...
 28. *Trunculus* ...
 29. *Trunculus* ...
 30. *Trunculus* ...

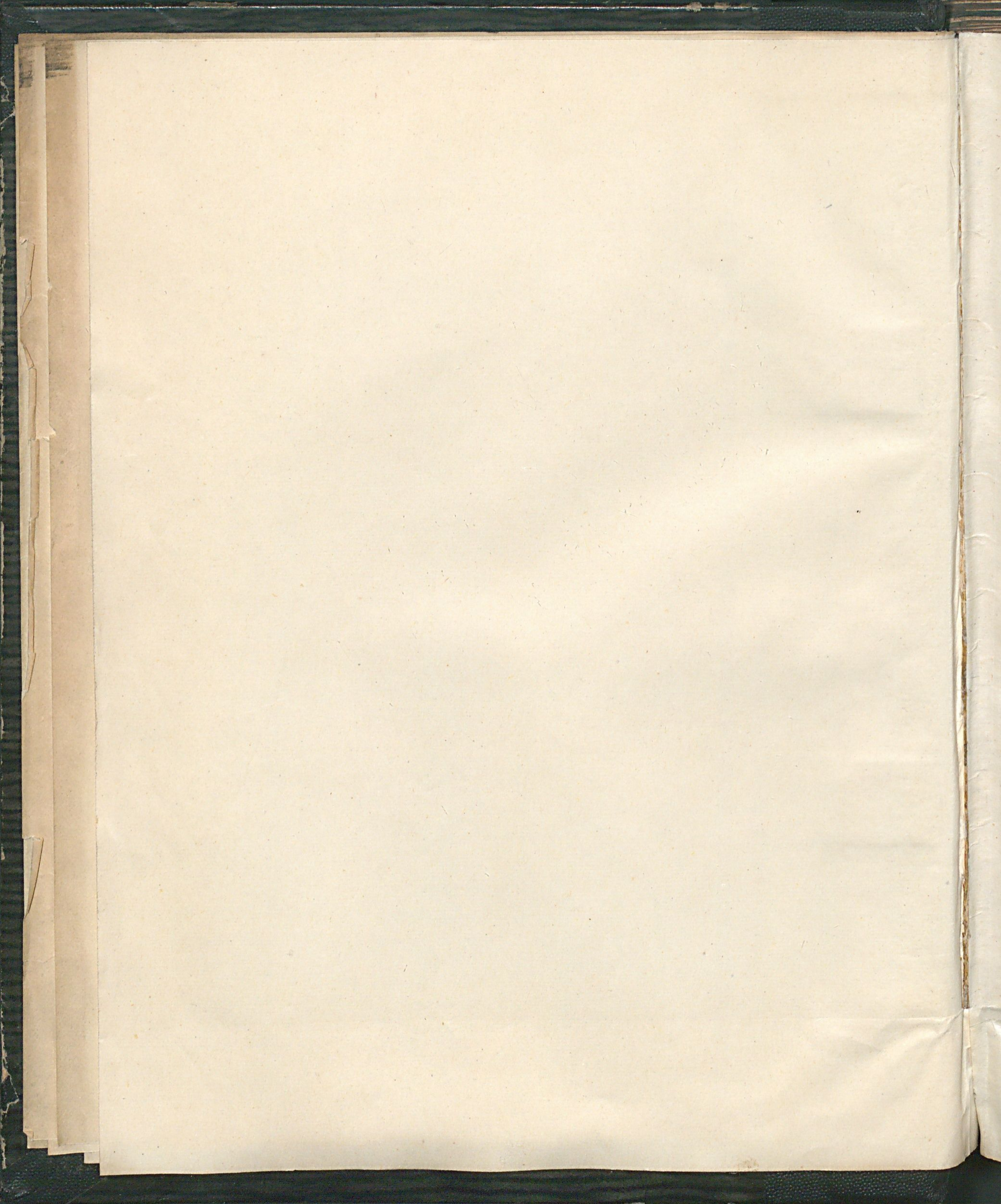

DISSENTATIO INAUGURALIS

340

DE UTILITATE
ET PRÆCIPUIS EFFEC-
TIBUS POSSESSIO-
NIS

fol. 37

Divina favente gratia,

AUTORITATE ET DE-
CRETO APOSTOLICI JURE CON-

STITUTORUM UNIVERSITATIS INCLITA AR-

gentoratensis Univer-

sitatis

Pro

SUMMIS IN UTROQUE JURE INSE-

NSIBUS, PRIVILEGIIS ET IMMUNITATIBUS

Doctoratum solemniter conse-

quendi.

In auditorio majeri, Mense Februarii, 1822.

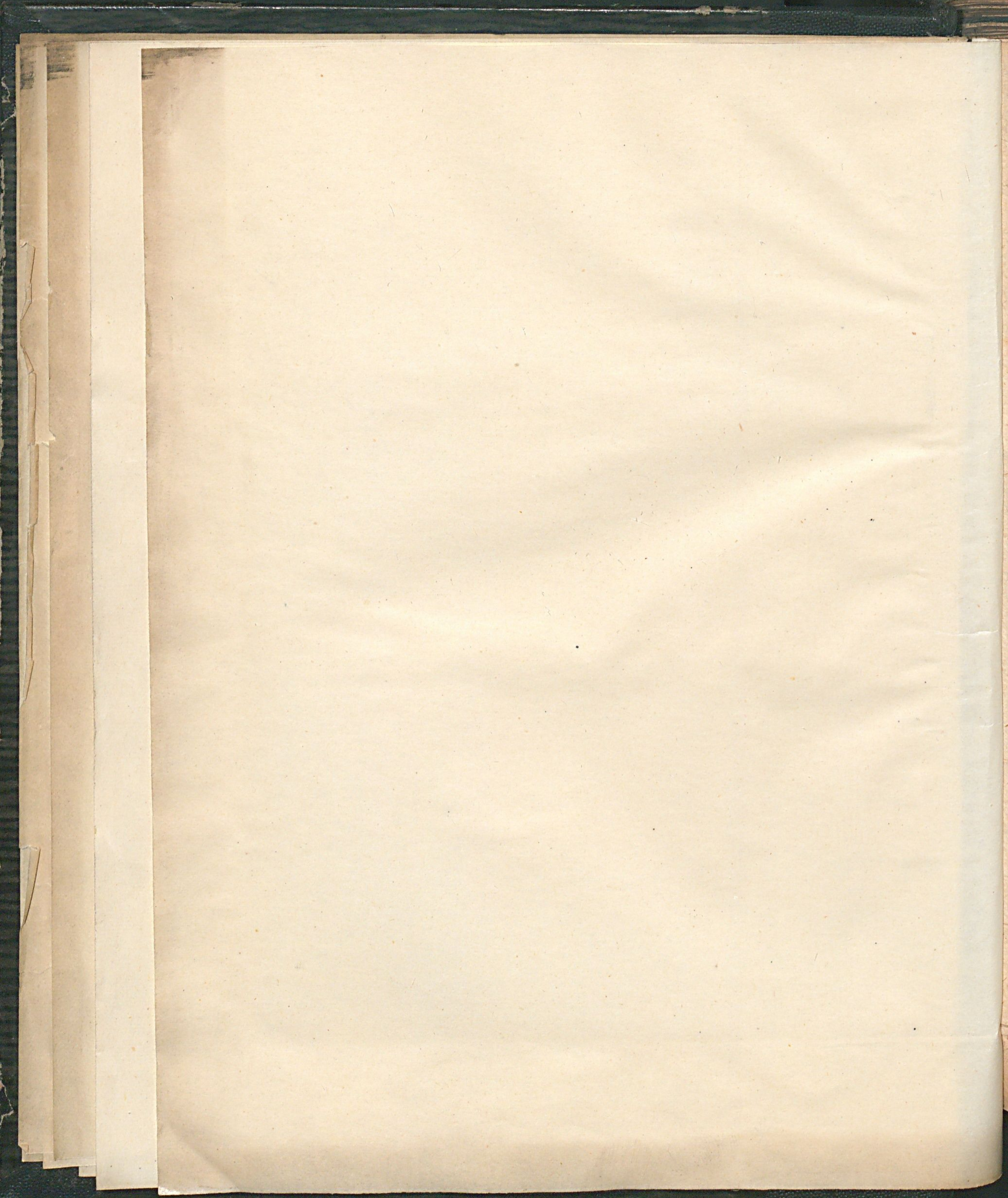

ARGENTORATI
Excudit PARISI LEDEB.

ANNO M. DC. XXII

24

15 170

3

DISPUTATIO SOLENNIS
 DE
**TURBATIONE POSSESSIONIS, QUÆ
 FIT PER PIGNERATIONEM:**

1624, 4

Ad Ord. Cam. Imp. part. 2. tit. 22.

Quam

AUXILIANTE DEO

Decreto & Auctoritate

AMPLISSIMI ICTORUM ORDINIS

In inclyta Universitate Argentoratensi

Pro summis in utroque jure honoribus, ac privilegijs Doctoralibus consequendis

Proponit

SIGISMUNDVS Flach/
Argentoratensis.

Ad diem 5. Julij,

ARGENTORATI,

Excudebat PAULUS LEDERTZ.

M. DC. XXIV.

+

Handwritten mark

DISPUTATIO SOLEMNIS

DE
TERTIATIONE ROS

SESSIONIS. QUA

FIT PER RIGNERA

TIORUM:

1. DE ...

2. DE ...

3. DE ...

4. DE ...

5. DE ...

6. DE ...

7. DE ...

8. DE ...

9. DE ...

SIGILLUM VIVS

...

...

5.

ARGENTORATI.

Excusos Parisiis

M. DC. XLIV.

T H E S I S I.

Mnis de possessione controversia aut eò pertinet, ut quod non possidemus, nobis restituatur, aut ad hoc, ut retinere nobis liceat, quod possidemus. *ait IC. in l.*

1. §. Est igitur. ff. uti possid.

2. Et certè quicumque sibi in possessione sua vim factam queruntur; aut expulsos se omninò, aut turbatos inquietatosq; in ea, asserunt. Estq; hinc Dd. communiter recepta distinctio, quã quoad materiam possessionis, omnem vim aut expulsivam statuunt, aut ablativam, turbativam, & deniq; quæ ab hac parùm distat, inquietativam. *uti videre est apud Menoch. de recuper. poss. in pralud. n. 38. & seqq.*

3. Expulsivam illam dicunt, cùm quis vi aliquem in possessione rei immobilis deicit & expellit. Ablativam, cum res mobilis aufertur. Turbativam, cùm in possessione sua quis turbatur ab alio, qui æquè se possidere contendit, vel quocunq; modo possidenti molestiam infert. Et deniq; Inquietativam, cùm quis opere facto in suâ possessione impeditur.

4. Eoq; frequentior harum usus est, quò magis possidendi commodum (qualicunq; sive justo sive injusto possessori, hoc ipso quod possessor est, plus quàm ei, qui non possidet, juris tribuens, *l. 2. ff. uti possid. l. 5. in si. pr. ff. si usus fr. pet. c. conquirente. extr. de offic. ordinar. & c. audita de restit. spol.*) possessioni alterius inhiandi, cuiq; causam præbet.

5. Huic verò hominum protervitati multis obviam itum est LLbus & Constitutionibus, quibus violenti ejusmodi alienarum possessionum invasores coërcentur, & summario ac celeri processu ei, cui vis facta est, possessio cum omni damno & interesse restituitur. Quæ omnia hîc recensere non est animus. *Videantur Menoch. in tr. de remed. posses. & Alij.*

6. De vi turbativa seu turbatione possessionis eâ in specie, quæ

A 2

61

quæ captis pignoribus fieri solet, & singulari constitutione. *in Ord. Cam. p. 2. tit. 22.* coërcetur, hac disputatione agere constitui.

7. Et primò vocabulum Pignorationis (à pignore, ut cuius apparet, dictum.) aliquando significat pignoris obligationem, seu ejusmodi actum, quo debitor rem suam pignori obligat. *l. 9. de pignor.* Quandoq; & vulgò talem, quo creditor assecurationis causâ aliquid capit, ut debitum vel jus suum consequatur vel retineat, German. *Pfändung.* Eodem modo, ut verbum pignerare usurpatur tam pro pignori obligare, *L. 5. D. pro emt. l. 14. de divers. & tempos. præs. quàm pro eo quod est pignora capere, Pfänden.*

8. Hæc posterior significatio comprehendit quamcunque manus injectionem, aut impedimentum, quo personæ vel res, sive nocentes sint & obligatæ, sive innocentes & liberæ, prodebitis aliorum capiuntur, detinentur, eorumvè usus, possessio, libertas præcluditur; quod fit etiam per repressalias, & arresta, quorum exempla habentur *in a. h. ut non fiant pignorationes Nov. 52. c. 1. de injur. in 6. vid. Frid. lib. 1. de process. cap. 46. n. 8.*

9. Cæterum ex constitutione Imperij de pignoratione latâ, cujus summam exhibet *Ord. Cam. p. 2. tit. das von Pfändung 2c. 22.* certas ea qualitates habet, quibus tam ab arresto, quàm a repressalijs distinguitur, & in specie ad eam pignorum captionem, quæ propriâ auctoritate alterum in possessione vel jure suo turbandi causâ fieri solet, restringitur, *ut patet ex Ord. d. tit. 22.*

10. Definitur sive describitur hæc in specie dicta pignoratio, turbatio possessionis, quâ Status vel Nobilis Imperij, alterius Status vel Nobilis Imperij subditos, aut bona mobilia, ob controversam usurpationem rei alicujus vel juris, quod pignerans prætendit, pignoratus possidet, abducit vel pignori capit. *Frid. d. lib. 1. de process. cap. 34. n. 1. Geil. de pignorat. lib. singular. obs. 1. n. 3.*

11. Ex hac pignorationis descriptione, causæ ejus non difficulter apparent. Primò Efficiens, Status vel Nobilis Imperio immediatè subjectus, propriâ auctoritate rem pignoratam occupans. *Ord. d. tit. 22. ibi Da einer der dem Reich ohne mittel 2c.* Nec interest ab illo ipso pignoratio facta sit; an ejus nomine per alium. *Ord. d. loco. ibi Durch sich oder die seinen.* ut enim aliquem possessione vi deiecit, non is tantum, qui suis manibus, sed & qui per alium deiecit,

deicit, l. 1. §. deiecit 12. de vi & vi arm. ita & turbare per alium non
minus rectè dicitur, eum scil. cui vel mandavit, aut iussit. d. l. 1. §. 12.
l. 52. §. deicit. de R. I. l. 2. §. restituas 43. Ne quid in loc. publ. vel cuius
factum in rem, aut contemplatione ejus gestum, ratum habuit. arg.
d. l. 2. §. restituas pen. cap. 9. de Reg. Jur. in Sexto fac. l. 6. §. sed si 6. de Neg.
Gest. Geil. d. tr. de pignorat. obs. 5. Frid. d. lib. 1. cap. 34. num. 4. & seqq.

12. Inde est, ut ejusmodi pignorationis, jussu vel mandato
alterius factæ, uterq; tam mandans quam mandatarius, & dominus
jubens, quam præfectus, aut subditus pignerans, auctores dici, & eo
nomine conveniri possint. d. l. 1. §. quoties 13. de vi & vi arm. quanquã
subditus aut minister jussu domini aliquid committens excusandus
videri possit cum scilicet domino jubenti non potuit sine periculo
non obtemperare. arg. l. 2. §. 1. de noxal. act. l. 157. pr. de. R. I. Deputation
Abscheid anno 1600. §. Gleichermassen. Deficiente verò jussu, man-
dato, aut: ratihabitione, pignoratio à pignerante tantum commissa
intelligitur, & is solus, siquidem cætera requisita adsint, ex hac con-
stitutione tenetur, per trad. à Menoch. d. remed. 3. n. 314.

13. Quando autem adesse vel deficere videatur mandatum
vel jussus, paucis declarandum est. Et siquidem expressè mandatum
sit, & de eo constet, res dubio caret, sive enim mandatarius mandã-
ti hoc casu subditus sit vel non sit, eum teneri patet ex supra allega-
tis LL. & l. 2. §. 1. vers. & sanè l. 17. pr. de nox. act. Idemq; juris est, si man-
datum vel ratihabitione tacitè accesserit, quod colligitur, cum domi-
nus sciens subditum præfectumvè pignora suo nomine capere passus
est, cum prohibere potuisset. l. 4. ibi, nam si eo conscio. C. de nox. act. l.
2. §. 1. l. 3. 4. pr. l. 19. §. ult. D. eod. l. 2. D. de eo per quem fact. erit l. 6. pr. de jur.
patron. Menoch. de recup. poss. remed. 1. n. 54. & seqq. Frid. d. lib. 1. cap. 38. n.
8. aut rem illâ turbatione ablatam penes se sciens detineat, & resti-
tuere recuset: nam & tùm is approbasse hunc actum, & mandatum
præcessisse præsumitur. quod plurib. confirmat Menoch. d. loc. n. 55.
Et constitutum est in Deputation Abscheid Wormatie anno 86.
& Reichs Abscheid anno 94. §. Wann auch in Pfändungssachen &c.
pignorationis ab officialibus factæ ratihabitionem eo ipso probatã
censeri, si dominus restitutionem, cum posset, non fecerit. Frid. d.
lib. 1. e. 34. n. 15. Schvvanman. obs. Cam. 68. 72. & 98.

14. Porro immediatè Imperio subjectum esse pignerantem
A 3. tanquam

†

al.
1

tanquam necessarium requisitum in definitione exprimitur, & expressè constitutum est. *in alleg. Ord. par. 2. tit. 22. ibi*, dem Reich ohne mittel. &c. quo excluduntur omnes aliæ pignerationes ab ijs factæ, qui mediatè Imperio subsunt: quæ ad hanc constitutionem non pertineât, sed ordinarijs remedijs relictæ sunt: quamvis nonnunquam ob continentiam causæ, unâ cum domino eodem processu conveniri possunt, cum & aliàs quoties diversi fori rei conveniendi sunt, omnium superior adeundus sit, ne causæ continentia vel litis consortium dividatur. *l. omnes 5. C. arbit. tutel. Myns. cent. 1. obs. 4. Geil. 1. obs. 32. n. 3. Frid. de process. lib. 3. c. 4. per tot.* Quod locum habet eo casu, quo contra Principes eorumvè subditos, vel officiales, simul processus instituitur: ita quotidie usu venit, ut in causis pignerationum litigiosæ possessionis &c. mandata non solum contra dominum, sed etiam officiales, qui jussu ejus pignerarunt (attentâ tamen in causis simplicis querelæ distinctione traditâ in deputat. Abscheid anno. 1600. 9. Gleichermassen) decernantur. *Frid. d. cap. n. 5. Schvvanm. in obs. Cameral. obs. 72. Magenhorst. in comm. ad Ord. Cam. tit. 22. in pr.* Quæ causæ continentia idem operari non videtur, cum pignerantes omnes Imperio quidem immediatè, diversis verò Principibus seu dominis subjecti sunt: cessante hoc casu immedietatis requisito, quo sine constitutioni locus non est: quamvis in specie haud dissimili processus decretos fuisse contra mediatè Imperio subjectos, jurisdictione Camera Imperialis solâ causæ connexitate fundatâ, refert Schvvanman *lib. 1. de process. c. 18. n. 4.*

15. Statum, inquam, & Nobilem immediatè Imperio subjectum esse oportet, qui pignerationem contra constitutionem committere possit: Statum eum scilicet, qui solum Imperatorem immediatè recognoscens, Ejus, communiq; Procerum cōsensu, in album seu matriculam Imperij relatus, eâ lege, ut Imperio, occurrēte necessitate, certum censum in matriculâ expressum pensitet, vel subsidiū militare præstet, & cum Imperatore & cæteris Statibus als ein Christlich corpus vnd versamlung/ statuendi de Republica, vel jus sessuræ & dicendæ sententiæ in Comitijis habet. *Geil. 1. obs. 21. n. 2. Paurmeister lib. 1. de jurisd. c. 6. n. 3. Matth. Steph. de jurisd. lib. 2. part. 1. cap. 4. n. 27.* Ab his Nobiles distinguuntur, qui (der Reys. Mayst: vnd dem Reich ohne mittel vnderworffen/ im Land zu Francken/ Schwaben/

ben/ vnd am Rhein / Reichs Absch. anno 1542. §. Demnach haben
wir &c. his enim classibus ferè circumscribuntur) Status Imperij nõ
sunt, nec in matriculâ Statibus connumerantur, neque ad comitia
vocantur, aut jus sessionis vel suffragij illic obtinent, *Marth. Steph.*
& *Paurmeister* dd. locis *Sixtin. de Regalib. lib. 1. c. 4. n. 92. & seqq.* *Dn.*
Besoldus in *discursu de Ord. Equestri n. 13.* Immediatè tamen Imperio
subjecti sunt, multis prærogativis gaudent, & constitutionibus
Imperij de ijs, so ohne mittel dem Reich vnterworffen/disponentibus,
proinde & hâc de pignorationibus, comprehenduntur.

16. Quomodo autè imediatas accipièda sit: an ratione perso-
næ tantùm, an verò & rei, cuius respectu pignatio facta est? Ex-
empli causa, Si quis immediatè Imperio subjectus, bona in alterius
territorio possideat, & eorum nomine homagium fidelitatis præ-
stet, annè tantum operabitur respectus ille bonorum, ut pro mediato
habeatur, adeoq; pignatio ab eo facta ad hanc constitutionem
non pertineat? Multùm agitata, nec dū decisa est hæc quæstio, præfer-
tim in causa O. cont. B. ut patet ex relationibus, quas refert *Schvvan-*
man in *decisionib. Camer.* Affirmativa in revisorio iudicio obtinuit.
Eiq; accesserunt Deput. Worm. anno 86. Plena verò decisio in con-
ventum Imperij, omnium Statuum arbitrio, remissa est. *Deputation.*
Absch. anno 600. §. Es haben vns auch. Multis eam argumentis a-
struit *Geil. in tract. de arrestis cap. 6. n. 10. & seqq.* *Schvvanman. in supra*
citatis decisionib. 1. & 2. *Tilmann. de Benignis, in decis. Camer. syntag.*
4. dec. 2. voto 10. per tot. Negativam propugnant Relationes, quæ
habentur in allegatis decis. *Schvvanmann. præsertim decis. 4. &*
ult. Meichsner. tom. 1. decis. 32. n. 1. Frid. d. lib. 1. cap. 34. n. 21. Thom. Mich.
de iurisd. th. 58. Gilman. in Symphorem. tom. 3. sive in decisionib. Camer.
tit. de Exceptionib. pag. 119. in fi. & 120 & tit. de requisito primo pignera-
tionis pag. 260. & seq. Tilm. de Benign. d. dec. 2. vot. 2. 4.

17. Et certè constitutio Imperij Ord. d. r. 22. requirit, ut par-
tes utrinq; immediatæ sint, quæ qualitas imediatatis nõ mutatur cõ-
ditione eorum bonorum, quæ in alieno territorio, & sub alterius
iurisdictione sita sunt. *L. un. C. de impon. lucr. descript. Et pluribus allega-*
tis in dd. Decis. Camer. Shvvan. decis. 4. n. 22. & seqq. & decis. 10. n. 103. &
seqq. Vietor de caus. exempt. concl. 30. Hæret quippe dignitas illa personæ
ita infixæ, ut Ducatus, Comitatus &c. facilius amitti possit. *d. decis.*

4. n. 4.

+

al
C. 1

4. num. 21. Tilm. d. synt. 4. decad. 2. vot. 2. pag. 58. n. 18. & seq. Frid. de process. extrah. lib. 1. cap. 19. num. 23. Nec Status Imperij esse desinat, qui nulla omnino bona ab Imperio immediatè dependentia possidet, ut exemplis declarant Tilm. d. dec. 2. vot. 4. pag. 71. n. 7. Gilman. d. tom. 3. tit. Status Imperij pag. 325. Wehner. in obs. pract. in vocab. Graven. Neq; videtur homagio fidelitatis ea vis attribuenda; cum enim duplex sit homagium, personale & reale: per allegata in d. decis. 10. n. 115. hoc quod respectu rei præstatur, personam ratione jurisdictionis nullo modo, sed tantum onerum, quæ pro rebus imponuntur, obstringit. d. decis. 10. n. 116. Thom. Mich. d. loc. Vietor d. loc. & concl. 36. Wehn. d. obs. vocab. Erbhuldigung. Et testantur plurima exempla in Imperio, relata à cit. Autorib. & Wehner. in vocab. Ohne mittel dem Reich. Cum ergo in proposito qualitas constitutionis cessare dici vix possit, non improbabilius forsitan ea quoq; obtinere poterit: cum præsertim hoc casu non minus pax publica, finis præcipuus, adeoq; anima Constitutionis, unde declarationem extensionemque recipit, in discrimine constituatur, & aliàs in dubio pro jurisdictione Imperij pronuncian- dum sit. Geil. 1. obs. 21. nu. 9. Quæ ut universalis & superior, longè favorabilior, quàm inferiores, quibus nihil videtur detrahi à Superiore, quæ in aliquo saltem fundata est, eoq; facilius præsidium ad se propter superioritatem trahere potest, ijs præsertim casibus quibus id pacis publicæ conservandæ causâ, ut hac constitutione, introductum est.

18. Quam ratione etiam fit, ut ad eum, qui alium superiorem recognoscit, possidet autem bona immediatè ab Imperio dependentia, quorum respectu pignatio facta est, hæc constitutio transferatur. d. decis. 10. n. 16. circa fin. Geil. 1. obs. 106. n. 12. & d. obs. 30. n. 19. & lib. singulari de pignorat. obs. 7. n. 3. Frid. d. lib. c. 34. n. 22. & lib. 3. n. 14. Gilman. in Symphorem. tom. 1. part. 1. pag. 352. & d. tom. 3. tit. pignorationis requisitum primam pag. 260. & seq. Barth. in Sent. Cameral. passim. tom. 4. & tom. 5. ubi multas interlocutorias refert, quibus injunctum fuit impetranti, probare, locum, cujus intuitu facta est pignatio, immediatè Imperio subje- tum esse. quanquam strictè accepta constitutionis verba, eum excludere videantur, quo prætextu processus quandoq; denegatos fuisse refert Gilman. d. tom. 3. pag. 261.

19. Sufficit ergo aliquam ratione immediatè esse ad fundam-
Camera jurisdictionem, sive ratione personæ, sive ratione rei. Et
verba

3
verba constitutionis *Ohne mittel* largæ esse accipienda, quod & nego-
cij hujus qualitati non videtur repugnare, quod non tam in re
quàm in persona fundatum videtur, illa quidem quatenus nititur
jure absoluto, quod quis in re præ tendit citra ullam personæ confi-
derationem, adeoq; exemplo actionis confessoria, *tt. si serv. vind.*
contra quemcunq; qui rei, quam possidemus, possessionem affectat,
datur. *vid. Dn. Bach. in not. ad Treutl. vol. 2. part. post. Disp. 25. th. 1. b. c.*
In hac, quatenus res perturbationem pignoratione factam perpe-
ràm ablata, cum omni eo quod interest, restituendæ petuntur. *l. 1. §.*
utiq; ff. de vi & vi arm. exemplo cæterarum causarum, ex quibus mix-
tæ actiones dantur.

20. Quoad hanc causam Efficientem, non differt pignera-
tio ab arresto, litigiosa possessione &c. quatenus ex singularibus
constitutionibus Imperii de his agi potest. Nam & hæc non nisi in
immediatis Imperii subditis locū obtinent *Reichs Absch. anno 70. §.*
wan auch die arresta & ann. 94. §. Bey den Arresten. & Ord. Cam. part.
2. tit. 21. Quatenus verò arresta simpliciter, considerantur, illa ut & re-
pressalia ab aliis quoq; quàm immediatis Imperij Statibus non mi-
nùs quàm pignorationes fieri possunt. His verò Imperii Constitutio-
nibus non vindicantur. *Geil. d. lib. de pignoration. obs. 1. n. 5. & 6. Frider.*
d. lib. 1. cap. 46. n. 5. & 6.

21. Materia pignorationis ex definitione patet, cum dicitur
turbatio possessionis facta ablatione rei mobilis, vel captione subditi
ad alium Statum aut Nobilem Imperii pertinentis. Quatenus ergo
est possessionis turbatio (*ut omnem pignorationem esse tradit Geil. d. lib.*
de pignerant. obs. 3. n. 4. Frid. d. lib. 1. c. 34. n. 1. Et argumento est Consultans
Camera an. 76. duob. 6. relatum à Denaisoin Iure Cam. tit. 83. n. 9.) in qua-
cunque re, quæ possideri potest, immobili tamen, vel quæ ejus loco
censetur, obtinet.

22. Hinc quemadmodum possessio alia vera est, & proprie
dicta, rerum corporalium, quæ solæ teneri jive insisti potest, *tit. 1. de*
reb. corp. & incorp. alia per analogiam & q. possessio, jurium & rerum
incorporalium, quæ passim possideri dicuntur. *l. 1. C. de his qui pot. nom.*
l. 2. §. 3. l. 3. de prec. l. ult. de itin. act. priv. & plurib. allegatis in Colleg. Jurid.
Argent. tit. de acquir. poss. 9. 2. non tamen verè, sed per similitudinē qua-
dam, & q. possideri. l. 23. §. 2. ff. Ex quib. caus. maj. l. 10. si servit. vind. l. 35.
B pen.

+

al
C
1

pen. de vi & vi arm. l. 5. §. pen. D. de itin. act. uq. priv. unde possidere (verò scilicet & possessione propriè dictà) negantur l. 4. §. si fiant. D. de usurpat. l. 3. §. si iter ff. de act. emt. l. 43. §. 1. de A. R. D. inductione scil. & patientia domini, pro q. traditione. l. 3. princ. D. de us. fr. junctà l. 1. §. ult. de serv. prad. rust. usu pro apprehensione possessionis, qualem rei natura patitur l. 14. pr. l. ult. de servit. l. servitutes 20. in pr. de serv. prad. urb. & deniq; facultate ejusmodi jure utendi q. continuà animi retentione, usu quamvis non continuo, pro possessione constitutà. l. ult. in fin. C. de preser. long. temp. l. 10. pr. si serv. vind. l. 5. §. pen. de itin. actuque priv. junctà l. 3. §. 13. eod.

23. Hæc verò jura seu res incorporales, quamvis propriè nec mobiles, nec immobiles sint, per interpretationem tamen, cum pro subjecta materia id fieri necesse est, accensentur rebus immobilibus, eorumq; jure censentur. l. 2. C. de servit. & aqua, Cujac. in comment. ad lib. 2. feud. t. 2. Geil. 2. obs. 10. & 11. Wes. in parat. de rer. divis. nu. 4. Eorumq; nomine possessoria remedia competunt, siquidem in re constituta sunt, & jura realia, quorum nomine actio in rem intentari potest, quamvis rei alienæ inhæreant. l. 1. §. hujus D. Utipossid.

24. Unde si servitute sibi in fundo alterius constitutà, pignoribus captis quis uti prohibeatur, pignoratatio commissa est: arg. t. t. de itin. actuq. priv. Et vicissim si quis servitutem in prædio sibi competere prætendat, eaq; uti velit, possessio prædij turbatur. l. 8. §. 5. in fin. Si serv. vind. l. 11. de vi & vi arm. l. 14. de injur. l. 3. §. 2. 3. 9. D. Utipossid. l. 12. comm. divid. l. 52. §. 1. de acquir. poss. ita si quis in exercitio jurisdictionis ab alio impediatur, possessione turbari dicitur. Quamvis enim jurisdictio, ut res publici juris & summam reipubl. concernens, commercio hominum exempta, possideri non posse videatur. l. 6. pr. de act. emt. l. 23. §. ult. l. 20. §. 1. de acquir. poss. l. competit 6. C. de preser. 30. ann. §. universitatis I. de Rer. Div. nostris tamen moribus in commercio est, & alienari, præscribi, adeoq; exemplo aliorum jurium possideri potest. Latè Paurmeist. de jurisd. cap. 2. 3. 18. 19. & seqq. Menoch. de retin. poss. remed. 3. nu. 115. Colleg. Jurisd. Argent. lib. 8. tit. 5. th. 9.

25. Eodem modo jura patronatus, decimarum, q. possidentur, & consultationibus 19. de jur. patron. Menoch. de retin. poss. & pignoratatio eorum respectu commissa ad constitutionem de pignor. perinet. Gilman. in Symphor. rom. 1. part. 1. pag. 284. & 312, 341. & tom. 3. tit. Mandat.

3
dat. pign. rat. pag. 214. Jus quoque percipiendi vectigal & annuas præstatione, ut possideri potest, ita ejus q. possessionis contra pignerantem defendendæ remedia possessoria, & in specie ex hac constit. competunt: dommodo in posteriori casu præstationes illæ reales sint, nō personales, ut communiter receptum tradunt. *Menoch. de recuper. poss. nu. 87. & de retin. poss. nu. 139. Geil. 2. obs. 10. n. 5. & obs. 72. in pr. Grev. lib. 2. concl. pract. concl. 10. confid. 3. Bocer. cl. 4. disp. 5. §. 52. Idem in alijs juribus realibus pascendi, venandi, piscandi &c. obtinet.*

26. Non sufficit tamen ejusmodi re esse possessam, sed ab immediato Imperii statu seu Nobili eā possideri necesse est, quod ipsū in definitione exprimitur: quō repetenda sunt ea, quæ suprā th. tradita sunt, Immediatē sc. hīc accipiendā esse tam ratione bonorū quā personæ. Hujus respectu, si immediata sit, bona verò alij subjecta. illorum respectu, si immediatē ab Imperio dependeant, pigneratus verò Superiorem præter Cæsarem agnoscat.

27. Unde si subditus alicujus Status in possessione sua pignoribus captis turbatus sit, ita ut turbatio privatū ejus interesse respiciat, constitutio deficit: nec generale Principis interesse, quo res subditorum salvas esse cupit, remedium constitut. ei tribuit. *Geil. d. lib. de pign. obs. 6. n. 11. & de arrest. cap. 8. & 1. obs. 125. per tot. atq; ita conclusum esse in pleno senatu testatur Gilman. in Symph. tom. 1. part. 1. pag. 316. n. 3. & tom. 2. part. 1. pag. 121. nu. 11.*

28. Cæterum res mobiles, quæ pignori auferuntur, vel subditus captus, ad causā materialē pignorationis pertinent: res sc. ejusmodi, quæ cum possessione controversā nihil omninō commune habet, & citra controversiam etiam ipsius pignerantis innocentes esse non negatur. *ut patet ex Reichs Absch. Anno 94. §. die mandata vnd Pfändung &c. Geil. d. lib. de pign. obs. 3. n. 8. Gilman. in Symphor. tom. 3. tit. requiritum tertium pignorat. pag. 262.*

29. Quod si ex ipsa re litigiosa ejusq; fructibus quid ablatum sit, non pignoratio, sed simplex turbatio, eōq; non hac constit. sed ordinarijs remedijs vindicanda est. *Geil. d. loc. Quamvis autē hoc difficilem dijudicationem habeat Geil. d. loc. Frid. d. lib. 1. cap. 36. n. 1. & huic d. lib. 1. c. 42. n. 2. videatur, hac rei innocentis observatione fraudem constitutioni, pignerato injuriam fieri, & multūm hæc quæstio agitata fuisse appareat ex Gilman. in Symph. tom. 1. part. 1. p. 363. & seqq. & tom 3. tit. Tertium pignoration. requis. pag. 262.*

B 2

Schvvan-

al.

Schvvanm. *obs. Cam.* 102. Obtinuit tamen eorum opinio, qui rem tertiam strictè attendendam esse arbitrati sunt. *Gilman. tom. 1. pag. 375. nu. 62. & seqq.*

30. Nisi enim ejus ratio haberetur, & in rei controversæ vel ejus fructuum ablatione constitutioni locus daretur: tum possessionis commodum alteri, qui æquè se possidere contendit nullâ præviâ cognitione auferretur, quod maximè iniquum. §. *retinenda l. de interditi. l. 1. Ut: possidi. l. 58. de re jud. l. 4. C. de sent. & interloc. om. jud.* nec per appellationem interpositam, aut judicis inhibitionem fieri potest. *arg. cap. 1. ut lit. pend. Geil. l. obs. 144. nam. ult. & obs. seq. & obs. 147. Gilm. Symph. d. part. 1. pag. 372. n. 55.*

31. Habentur autem pro re litigiosa ejusvè fructibus, v. c. juris lignandi, lignum cæsum; juris legendi glandes, pyra, poma sylvestria &c. ipsæ glandes, pyra, poma. &c. quæ si fuerint ablata, ejus juris respectu, cuius fructus sunt, pignatio non est commissa: *Deputation Absch. anno 600. §. da aber die Berechtigtheit.* Ita jure decimandi controverso, fruges destinatæ ad solutionem decimarum, eoq; sine ab aliis semotè pro litigiosis habentur. *d. Deputat. Absch. §. da aber in fin. sin alia auferantur ad modum quamvis decimarum pignatio facta est, Gilman. d. tom. 3. tit. pignorat. requisitum tertium pag. 264.* Secus est, si de jure collectandi aut victigalis contentio est, tum enim tantum pecuniæ ablatum, quantum eo nomine deberi prætenditur, pro litigioso est. *d. Deputation. Absch. §. wann zwischen zweyen &c.* Ipsæ verò merces cum navi & plastro, quo vehebantur, tanquam in commissum ob non pensum telonium cadentes pignatæ, faciunt constitutioni locum. *Gilm. 9. tom. 3. tit. Restitutio. §. Dubitatum. pag. 303. in fi. Schvvan. obs. Cam. 79.*

32. Cùm de jure meri Imperii controvertitur, criminofus alterius manibus aut carceri ereptus res litigiosa est. *d. Deput. Absch. §. Fürtes wann &c. Geil. d. lib. 1. de pign. obs. 15. n. 5. (quamvis contrariū statuat Frid. d. lib. 1. cap. 9. n. 11. & cap. 37. nu. 2. & in Imperiali Camera observatum referat Gilman. d. tom. 1. part. 1. pag. 307. & pag. 338.)* ut & cadaver supplicio affecti vel occisi ab alio eo sine auferatur & sepeliatur. *d. Deputation Absch. §. Es seind auch &c.* aut vulnerum mensura capiatur. *ibid. §. da auch &c.*

3). Jure venandi controverso fera capta, retia, canes venatorii ab-

rii ablati pro re tertia habentur. *d. Deput. Absch. an. 600. §. weiter ist auch.* Fera autem capta ab eo qui jus venandi sibi competere asserit, nec litigiosa nec innocens rectè dicitur: cum in naturali libertate existat, nec ullius in bonis aut possessione sit. *§. Fera l.d.R. D.l.3. §. item feras 14. de Acquir. poss. l.3. de A.R.D. Frid. d. lib. 1. cap. 36. n. 6. Gilm. d. tom. 3. pag. 363.* Hædera quoque suspensa vinum proscriptum, si de jure proscribendi vinum lis est. *Gilm. d. §. tom. 1. part. 1. pag. 349.* Signum castro domuivé appositum. *d. Deput. Absch. §. Auf den fall da von wegen &c. aut aliud ædificium, domus publicana, destructa, res tertia & innocens est. d. Deputat. Absch. §. wann sich dann.*

34. Subditi etiam in casu controversæ jurisdictionis pro re tertia ut plurimum habentur. *Reichs Absch. anno 94. §. wir wollen vers. vnd als sich offte.* quod in favorem eorû introductum est, ita ut etiam ex delicti in territorio litigiosi commissi causâ, cuius nomine multæis imponi posset, capti: omninò relaxandi sint. *d. Reichs Abs. §. Aber die & d. §. wir wollen &c.* Secus tamen est, si ob maleficium, seu ex causâ criminali capiantur, aut captioni ansam præbuerint. *d. §. aber die Person. Tilem. de Benign. decis. Camer. syntag. 4. decad. 2. rot. 9. §. 92. nu. 10. Gilm. in Symp. d. tom. 1. part. 1. pag. 368.* Quia etsi relaxatis sine alio gravamine mulcta sive realis solutio, sive promissio extorta sit, pignatio, hac constit. coercenda, facta intelligitur. *d. Deputation Absch. anno 600. §. wann zwischen. Gilm. in Symp. tom. 5. Suppl. 62.* Idèq; est cū juramento insolito Exem. C. de se sistendo in carcere ad primam requisitionem *Gilm. d. tom. 5. suppl. 61. de non utendo jure sui domini d. Dep. Absch. §. Imfall da ein diener. gravatur.* Secus est, si ad juramentum fidelitatis præstandum, & alterius fidelitatem deierandam fuerit adactus. *d. Deputat. Absch. §. da es sich auch. &c.*

35. Re verò pignori oblatâ restituta soluto tamen precio, id loco rei hic succedit, & pro re pignerata habetur. *Reichs Absch. ann. 1566. §. als auch. Myns. cent. 3. obs. 19. Geil. d. lib. de pignation. obs. 11. Frid. d. lib. 1. cap. 36. n. 17.*

36. Quod dictum est de rebus subditorum vel ipsis subditis, non obtinet in iis, quos vulgò homines proprios dicunt, captis, eorūq; bonis pignori ablati: cū ab eo sub cuius jurisdictione domiciliū habent, pignerantur, huius enim subditi sunt, non eius, cui operas &

B 5

servi-

Servitia debent, adeoq; hac constitutione non comprehenduntur. *Mynf. cent. 1. obs. 12. Geil. d. lib. de pignorat. obs. 8. Frid. d. lib. 1. cap. 34. n. 25. Gilman. d. tom. tit. pignorationis requisitum primum pag. 260. quamvis idem tit. de Excep. pag. 119. præjudicia allegat, quibus dominis & Leibengene contra Dominos territorij pignerantes mandata decreta fuere. Emphyteutæ etiam & coloni in alterius itidem territorio pignerati hac constit. excluduntur: Aliud quippe est censitum, colonum, Emphyteutam, aliud subditum esse. Illud ad censum & canonem obligat, hoc ad subjectionem. Geil. d. obs. 8. n. 5.*

37. An verò ijs, qui se alterius protectioni submittunt, die Schirmsverwanten/ eorumvè bona, hac constit. continentur: ita ut protector vel advocatus per eos pignorationem pati possit? Certum quidem est, jus protectionis vel advocatiæ protectori non tribuere jurisdictionem in clientes suos, nec hos subditos illius effici, sed ordinario magistratui permitti. *text. in c. recipimus 8. extr. de privil. c. ex parte 18. eod. tit. Geil. 2. obs. 54. Frid. d. lib. 1. cap. 24. n. 29. Gilman. d. tom. 1. part. 7. pag. 76. nu. 51. Wehner. pract. obs. tit. von Schirmsverwandten. Eo tamen non attento, processus decretos fuisse testatur Schvvanm. lib. 2. de process. Cam. 18. nu. 20. & obs. Camer. 67.*

38. In hoc quoq; differentia pignorationis & arresti apparet, ubi rei innocentis observatio aut possessionis turbatio non tam accuratè attenditur. *Reichs Abscheid. anno 94. §. alsß auch vers. wirt segen. Nã & rei cõtroversæ detetione, & cujuscũq; actionis personalis prætextu fieri potest. Geil. de arrest. cap. 5. n. 1. 12. 13. Frid. d. lib. 1. cap. 42. nu. 1. & ult.*

39. Forma pignorationis, quâ ab alijs turbationibus possessionis discernitur, potissimum consistit in captione pignorum. Sunt enim varij aliquem in possessione sua turbandi modi, quorum tam judicialium quàm extrajudicialium 28. recenset Menoch. *de ret. poss. remed. 3. n. 467. & seqq.* Intelliguntur autè pignora capta, non tantum quâdo res ablata abductave est, aut quis è domo in carcere cõjectus, sed & cum eo ipso loco inclusa est, ut usus ejus intercidat. *Gail. d. lib. de pigner. 79. n. 1. & seqq. Frid. d. c. 6. n. 9. Schvv. obs. Cã. 76. & 105 & domo captus extra carcerem certo loco circumscriptus est, unde egressus ei interdictus sit arg. l. solutum 48. de V. S. Gail. d. obs. 9. nu. 3. aut sola stipulatione ad sc. sistendum obligatus l. in eadem causa 10. Ex quibus caus.*

caus. inajor. Gail. d. obs. nu. 4. Quid si nihil ablatum, destructum verò
& corruptum quid sit? pignatio quidem facta non videtur, &
olim processus hoc casu denegati fuerunt. Exempla refert Gilman.
d. tom. 1. part. 1. pag. 304. & tom. 5. suppl. 61. supplicante ad ordinariam
viam remisso. Barth. in sent. Cam. tom. 5. pag. 758. a. cum tamen fraus
constitutioni fieri deprehenderetur, constitutum fuit, ut ea ad hunc
quoque casum trahatur. Deputatation Absch. anno 600. § Es ist auch
bisher. pag. 760.

40. Hic iterum pignatio ab arresto differt, quod fieri so-
let non rem auferendo, capiendo, corrupendo, sed impediendo &
sistendo. Frid. d. lib. 1. cap. 42. nu. 1. & ab ea turbatione, de qua in con-
stit. litigiosa possessionis in Ordin. de part. 2. tit. 21. quæ solo me-
tu & periculo armorum ac invasionis ingruente nec dum in
effectum deducto locum habet.

41. Finis pignationis est usurpatio juris controversi sive
acquisitio certi alicuius juris, quod pigneris præedit, & quo per pi-
gnationem pignatum privare conatur. Reichs Absch. anno 94. §.
wir wollen auch. Gail. d. lib. de pigner. obs. 3. nu. 7. Hæc intentio pigne-
rantis non tantum in rebus ablati, sed & in homine capto specta-
tur. Schvvan. obs. Cam. 108. & 109. & aded necessaria est, ut nisi appa-
reat, quid juris in specie pignator sibi acquirere voluerit, constit.
locus non sit. Frid. d. c. 25. n. pen. & ult. Gilman. supra cit. locis Barth. in
sent. Camer. ubi passim decretum legimus, daß wosern Supplicant anzen-
gen wirdt was der gegentheil für ein newe Berechtigkeith durch die
Pfandung schöpffen wollen/ darauff ergehen soll was recht ist.

42. Hinc, si pignora capta sint eo tantum fine ut is, qui jam
antea pignoraverat, ad restitutionem egeretur, nec ulla possessionis
acquirendæ seu defendendæ causa adsit, deficere qualitas constitu-
tionis, & spoliolum potius commissum videtur. Gail. d. lib. de pignat.
obs. 12. Frid. d. cap. 36. n. 5. Gilman. 8. tom. 3. tit. pignatio. §. dz in specie & c.
pag. 255. & tit. Repignat. §. Gegenpfandung pag. 265. nisi circumstan-
tiæ aliud suadeant. Idem d. loc. & tom. 1. part. 1. pag. 308. Barth. in sent. Ca-
mer. tom. 1. pag. 338. ubi exempla referunt, quibus mandata decreta, eisq;
parendum, productio verò casualium remissa fuit.

43. Quemadmodum autem finis designat, qualis res
censenda, & intentio agentis factum distinguit, fac. l. qui injuria
causa s. in princ. ff. de furt. ita quantum ab arresto & repressalijs & c.
pigne-

+

cal.

pigneratio differat ex fine utrorumque apparet. Arrestum enim eo fine fit, ut detentione rei debitor ad solutionem vel præstationem debiti adigatur. *Geil. de arrest. c. 3. & passim. & de pigner. obs. 1. n. 6.* Repressalia verò eà potissimùm causâ admittuntur, ut per detentionem subditi vel eius bonorum pro debito alterius debitoris magistratus ad administrandam iustitiam cogatur. *Geil. d. lib. de pigner. obs. 1. n. 5. & obs. 2.*

44. Ad finem pignorationis illud quoque referendum est, quod necesse sit eam factam esse propter causam civilem, non criminalem. *Ord. d. tit. 22. ibi: allein malefissachen außgenommen & c.* Cùm enim delinquēs criminaliter forum sortiatur non tantùm in loco delicti tam inchoati quàm perfecti. *l. 1. & auth. qua in provincia. C. ubi de criminib. l. 1. C. ubi senatoris & c. l. 28. §. famosos 15. de pœn. l. 3. pr. de re mil. Nov. 69. c. 1. Geil. 1. obs. 56. n. 8. Hartm. Harmann. lib. 2. obs. tit. 50. obs. 6. 7. Zang. de Exc. part. 2. cap. 1. nu. 230. & seqq. sed etiam ubicunq; reperitur. d. l. 1. C. ubi de crim. l. 3. ibi. Vnde sint. D. de off. præsid. l. 7. l. 11. de custod. & exhib. reor. & l. 1. C. ubi quis de curiali. Geil. lib. 1. de PP. c. 16. n. 30. Paurm. de jurisd. lib. 2. c. 4. n. 105. & c. 8. n. 103. Zang. d. c. 1. n. 245. & seqq. Wes. parat. ff. de judic. n. ult. & de accus. n. 8. & parat. C. ubi de crim. Consequens est, præventioni locū esse arg. l. 7. de judic. cap. proposuisti de for. compet. Farinas. in prax. Crim. lib. 1. tit. 1. q. 7. n. 53. Geil. 1. obs. 11. & 29. n. 4. & seqq. & obs. 74. n. 18. Hillig. in Donell. Enuil. lib. 17. cap. 16. & à quovis magistratu interterritorio suo vinculis mancipatum rectè & legitimè captum, nec per eiusmodi captionem alium in jurisdictione sua turbatum, nec relaxatipnem petentem audiendum esse. *Gail. d. lib. de pign. obs. 14. nu. 3. & seqq. Frid. d. lib. cap. 37.**

45. Et hæc quidem ita se habent, cùm subditus alterius in alieno territorio delinquēs ibidem in carcerē coniicitur, quo casu etiam defectus novi iuris acquirendi & rei innocentis, pignorationem excludit. Quid si verò in loco, de cuius jurisdictione controversia est delinquēs ab alterutra parte captus sit? Quid si capientis manibus rursus ereptus? Utroq; casu possessio turbata dici potest, pigneratione verò tùm demum cùm propter nequitiam & malitiam eiusmodi, cui non pœna corporalis sed multa imponenda est commissam in vincula conjectus est. Quo casu constitutio locum habet non tantùm ad relaxandum, sed & post relaxationem ad multam restituendam.

3
dum. Reichs Absch. anno 94. §. aber die Personen te. Deputation.
Absch. anno 600. §. wann zwischen zweyen &c. Si verò delictum cri-
minale (ein Malefiz sach.) sit, constitutio cessat propter causam
criminis, cuius pœna non est differenda, fac. d. §. aber die Personen.
& d. §. Deput. Absch. §. Fürters &c. Idem de posteriori casu judiciū
est, ut patet ex d. §. Fürters &c. & ex eo, quod criminofum non ha-
bere pro re tertia, à jure meri imperij cōtroverso, supra th. proba-
tum est. Et hoc tum quoq, obtinet, cum in alieno territorio, cujus
jurisdictio citra controversiam ad alium pertinet, in suo delinquen-
tem quis persequitur & captivum abducit, quamvis eo nomine tan-
quam violator alieni territorij de vi publica reus agi possit. per trad.
à Geil. lib. 1. de P. P. obs. 16. n. 25. & seqq. & de pign. obs. 14. n. 5.

46. Veniunt porrò nomine maleficij (Malefizsachen) o-
mnes causæ criminales, de quibus criminaliter agi potest, & quarū
punitio meri imperij est l. 3. de jurisd. l. 6. §. pen. de offic. pres. l. 70. de R. l. tam
capitales quàm nō capitales. l. 2. l. 28. pr. de pœn. Obr. de jurisd. cap. 7. Frid.
d. lib. 1. c. 9. n. 13. & seqq. Roland. de commiss. lib. 2. part. 1. c. 3. n. 8. & seqq. &
hæc sive pœnam corpori infligendam promereatur, so Leibstraff auff
sich tragen / (qualia ferè sunt omnia crimina : nec enim facilè ullum
reperitur, cui pœna corporalis non vel à lege constituta sit, vel arbi-
trio judicis extra ordinem imponatur. l. ult. de priv. del. l. ult. de furt.
l. ult. de injur. l. 11. §. 1. de effract. l. 8. de publ. jud. l. 7. §. hodiè, ad. L. Iul.
repetund. l. 13. de pœn. quo casu nunquam non judice sic arbitrante ad
corporis cruciatum perveniri potest. d. l. ult. ff. de injur. l. ult. de effract. l.
1. 9. de extraord. c. im. Si tamen judex loco pœnæ corporalis mulctam
irrogaverit, eodem illa numero habetur, ita ut nec appellationes in
causis criminalibus, ijstantum so Leibstraff auff sich tragen / in Ca-
mera Imperiali prohibita, Reichs Absch. anno 30. §. Item als sich
jeh efflich &c. Ord. Cam. d. lib. 2. tit. 28. §. Item nach dem, Geil. 1. de P. P.
cap. ult. n. 36. à mulctis ejusmodi, loco pœnæ corporalis substitutis ibi
dem recipiantur. Myns. cent. 3. obs. 43. & ibid. Arnold. de Reyg. in addit.
& obs. 41. n. 4. Frid. d. lib. 1. cap. 9. n. 16. & seqq. Rol. de commiss. lib. 2. c. 3. n. 8.
& seqq.) sive pecuniariam, exempli un. C. de L. Iul. amb. l. 1. ult. C. ad
L. Iul. repet. l. 3. C. de assess. & ex communi ferè Dd. consensu (juri
tamen civili Justin : non usquequaque convenienti) quando-
cunque ad pœnam pecuniariam fisco applicandam agitur. dd. LL.

G

& l. 9.

+

al

& l. 9. 22. 25. de SC. Sylan. l. 9. 15. pr. § 2. de jur. fisci. F. id. d. c. 9. n. 21. & seqq. Hillig. Don. Enucl. lib. 18. c. 11. lit. c. in not. Colleg. Iurid. Arg. tit. de iudic. th. 12. quæ non minus ab eo tantum, qui jurisdictionem criminalem & merum imperium habet, imponitur l. 6. pr. de off. proconsul. l. 70. de R. l. arg. l. 6. de accusat. Hillig. lib. 17. cap. 8. lit. Q. Q. pag. 50. Colleg. Iurid. Arg. d. tit. 8. §. 5. & tit. de accusat. th. 17. & tit. de pœnis th. ult. quamvis appellatio eâ ab ad Camera Imper. permiffa fit, Frid. cit. loc. Ruland. d. lib. 2. c. 3. & multò magis in prima instantia eò deferri possit,

47. Ea ergo delicta tantum, ex quibus criminaliter agi non potest, ut levia furta, vulnera, rixæ, maleficij vocabulo excluduntur, cum multa (Frevel/buß/unde bußelag apud Frid. cit. loc. & in Ord. Cæ. part. 1. tit. 50 §. ult. Frevel vnd Malefis sach) opponuntur, & hoc ad crimina, illud ad delicta privata refert Denais, in dissert. de jure meri imperij & c. cap. 2. in pr. §. deinde) arbitrio judicis (quæ propriè multa est l. 131. 244. §. ult. de V. S. l. 2. §. 5. ad SC. Turpil. quamvis pœnæ lege definitæ, multæ nomine quandoq; veniant l. 2. Si quis in jus voc.) eis vigore mixti imperij ab eo qui merum imperium non habet, imponi possit. l. 11. de offic. proconsul. l. 1. §. 1. de off. eius cui mand. Myns. d. obs. 41. & 43. Frid. d. cap. 9. n. 18. & 22. & seq. Colleg. Iurid. Arg. d. tit. de accusat. th. 17. in fin. Unde si ob ejusmodi delictum quis captus sit, constitutio locum habet. ut supradictum. th. not.

48. Quod verò ex eo, quia causæ criminales constitut. de pign. exclusæ sunt, quidam omnem Camera Imperiali cognitionem in causis criminalibus ademptam censent, id quantum momenti obtineat, videre est in supra cit. dissert. de jure mer. imp. Denais §. 4. §. de constitutione. Frid. d. c. 9. Myns. supra cit. locis. Geil. 1. obs. 1. n. 27. & obs. 65. n. 5. Gilman. Sympb. tom. 1. part. 2. tit. 18. vot. 2. n. 5. Rul. de commiss. part. 1. lib. 2. c. 3.

49. Et hæc de causis pignorationum. Superest de effectibus ejus dicendum, quorum proximus sunt turbæ inter immediatos Imperij status frequenter obortæ, quæ cum salutem publicam in discrimen adducerent, nec tamen in ctimen fractæ pacis publicæ incidere, ideoq; non nisi ordinariâ interdicti uti possid. viâ vindicari

dicari possent, speciali remedio h. constit. in comit. August. an. 555.
promulgatae, praevēda fuerunt. *Ord. d. parisi. 2. tit. 112.* De quo paucis
acturus (1) cui; (2) adversus quem (3) ubi (4) ex qua causa (5) ad
quid detur, & (6) de ejus processu aliquid attingam.

50. Et primò Cui Detur? Hic duo requiruntur in pigne-
rato; possessio & immediata subjectio: possessio (inquam) vel
vera vel quasi, ut *supra* ib. dictum. Hinc competit omni ei,
qui rem soli verè possidet, *f. l. 1. pr. §. 1. & passim. Vri possid. i. e. cum*
affectione sibi habendi ei insistit. l. 1. §. 20. l. 18. pr. l. 49. §. 1. de A. P.
l. 4. §. 1. de precar. Colleg. Jurid. Arg. tit. de Acquir. poss. th. 4. n. 4. &
seqq. qualis est non tantum qui affectione domini rem tenet, sed et-
iam qui, quamvis dominus non sit, & pro alieno possideat, *l. 13. de u-*
sucap. rem tamen suo jure, animo possidendi, tenet.

51. E. C. Vasallus, quem verè rem feudalem possidere patet
ex c. un. §. ult. de invest. de re al. 2. F. 8 c. un. pr. §. si verò vasallus. quid sit
invest. 2. F. 2. & plurib. allegatis in Colleg. 1. Arg. d. 1. th. 22 n. 3. Menoch.
de rerin. poss. remed. 3. nu. 82. & de recup. poss. remed. 1. nu. 90. & seqq.
Unde ei hoc turbatae possessionis remedium (sive utile interdi-
ctum uti possid. ex constit. Imper. de pignerat. ut appellatur à
Gail. d. l. de pigner. obs. 3. n. 6. in fi.) ne quidem contra dominum
negari potest. *§. 4. l. de interd. l. 9. de rei vind. c. un. §. rei autem. de*
invest. de re al. & hoc quidem si vasallus immediatè Imperio subje-
ctus sit, ut est non is tantum, qui immediatè ab Imperio feuda pos-
sidet, sed & is qui immediatè quidem Imperio paret, ab alio ve-
rò Imperij statu feuda tenet. Feudum enim vasallum Domini sub-
ditum non facit. Clem. pastoralis §. denique de sent. & re jud. c. un.
qual. jur. deb. 2. F. 5. Menoch. d. remed. 3. n. 376. & multis seqq. Gail.
lib. 2. de P. P. c. 13. n. 20. & de arrest. 6. 7. n. 10. & de pign. c. 15. n. 3.
Cujac. in comm. ad 2. F. tit. 7. Frid. de extr. proc. lib. 1. c. 33. Matth.
Steph. de jurisd. lib. 2. part. 1. c. 4. n. 61. & seqq. & c. 7. n. 82.

52. Quid si vasallus immediatè Imperio subdit; & feudum ab
immediato Imperij statu dependeat? Equidem si eidem vasallus nõ
ratione feudi tantum, sed etiam subjectionis, subditus sit; non est
dubium

dubium, dominum ex constit. agere posse pignoratione factâ in-
personâ vel reb^o subditi accedente ejus proprio interesse; si verò vasa-
llus alium respectu feudi, alium ratione subjectionis dominum ha-
beat, tum huic ex constit. agere non licet, cessante ipsius interesse;
domino autem feudi an concedatur dubium est; cum omnem pos-
sessionem rei feudalis à se in vassallum transtulerit *c. un. § si facta. Si
de feud. def. controv. 2. F. 26. c. un. § ult. de nov. form. fidel. 2. F. 7. c. un. pr.
de consuet. rect. feud. 2. F. 33.* non potest queri se in sua possessione tur-
batum. *l. 1. pr. & t. 2. ff. Vti poss.* quia verò in directo dominio, quod in
re feudali penes ipsum manet, per pignorationem læditur, benefici-
um Constitutionis ei concedendum esse, videtur. *Geil. d. lib. de pign.
obs. 6. n. 1. & seqq.* Utroq; autem casu Vassallus tanquam litis consors
domino in iudicio assistere potest. *Gail. d. loc. Frid. lib. 3. c. 5. num. 23.* Si
tamen coram ordinario iudice de re austrag agere capit, domino re-
medium Constit. intentanti obstat exceptio capti litigij, *arg. l. ubi ac-
ceptum. de iudic. l. 1. in fi. C. de assert. toll. Geil. 1. obs. 32. Frid. de lib. 3. c. 5.*

53. Creditor deinde rem sibi ex conventionem pignori datam
verè possidet. *l. 37. de pign. act. l. 37. 40. de acquir. poss. l. 3 § ult. l. 4. §. 5. pr. ad
exhib. l. 13. de usuc. & multis allegatis in Coll. iur. Arg. tit. de A. P. §. 9. Cuj. 18.
obs. 14. Dn. Bachov. vol. 11. part. 2. disp. 21. §. 4. f. Et communem restatur
Menoch. de ret. poss. remed. 3. n. 59. & seqq. & de recup. poss. remed. 9. n. 197. &
tam recuperandæ quàm retinendæ possessionis remedia habet. l. 3. §.
2. Vti possid. l. 2. C. de pretor. pign. cum l. 1. §. 1. 4. Vti poss. l. 9. de R. V. An
verò creditore cessante debitor agere possit, ex ijs quæ suprâ de va-
sallo §. *prac.* dicta sunt, constare potest.*

54. Tum de sequestro dubium quoq; est, an rem apud se de-
positam verè possideat? Distingunt communiter Dd. inter seque-
strum necessarium & voluntarium, illud adimere possessionem, non
verò hoc, statuunt, *& ital. 39. de A. P. & l. 17. §. 1 ff. depos. interpretantur
Gail. 1. obs. 5. n. ult. Menoch. de retin. poss. n. 86.* Verius videtur tum de-
mum sequestrum possidere, cum non custodiae causâ tantum, sed ita
apud eum res deposita est, ut neutrius possessioni tempus procedat.
*Vid. Coll. l. Arg. d. t. §. 8. n. ul. Treutl. vol. 2. disp. 21. §. 4. f. & ibid. Bach. Hillig.
Don. Enucl. lib. 5. c. 13. c. quo casu remedia possessoria, & eorum nu-
mero hoc quoque intentari, ei, non etiam alteri qui rem, animo pos-
sione excundi, apud eum de posuit, conceditur. per supr. alleg.*

55. Non

55. Non verò ijs tantùm competit hoc remedium, qui verè rem soli possident, sed & ijs, qui inq. possessione juris in re constituti, per pignorationem turbati sunt, emphyteuteq; (puta) l. 2. C. de praescri. 30 ann. usufructuario, usufructuario, l. 6. §. 2. de precar. l. 10. §. ult. de A. R. D. l. ult. Uti poss. §. 4. vers. fructuarius l. per quas pers. cuiq; superficiario. l. 1. de super. f. arg. l. 3. §. 7. vers. dominus autem. Uti poss. l. 15. §. 12. de dam. inf. & cuius rusticam vel urbanam servitutem aut aliud jus in praedio alterius sibi constitutum asserenti. l. ult. de servit. l. §. 6. 9. Uti poss. l. 8. §. 5. si serv. vind.

56. Ut enim interdictum Uti possid. directò quidem non nisi verè possidenti datur. l. 1. §. 1. Uti poss. jurium verò istiusmodi q. possessorib; nomine q. possessionis suae tam à lege quàm ejus imitatione communi Dd. & Interpp. calculo utiliter conceditur. d. l. ult. ff. Uti poss. Wes. parat. ff. tit. Uti poss. n. 3. Bocov. cl. 4. disp. §. th. 47. & seqq. partim peculiaria interdicta jure prodita sunt. tit. de itin. actuq; priv. de rivis, de fonte &c. latè Men. d. remed. 3. n. 84. & seqq. & remed. 4. & seqq. Ita horum omnium exemplo remedium hoc possessorium introductum, iisdem casibus locum habet.

57. Concurrente verò juris quasi & rei vero possessore, si uterq; in possessione sua turbetur utriusque etiam hoc remedium competit, siquidè ambo immediatè Imperio subsint, sin alteruter, eadè locum habet què supra §. 52. de vasallo habentur. Geil. de pign. d. obs. 6.

58. Ex his constat possessionem à parte actoris necessariò requiri, non tamen in solidum; sed pro parte divisà vel indivisà possidere sufficit, & socio in re còmuni à socio pignurato hoc remedium competit. f. l. 1. §. 7. Ubi poss. latè Geil. d. lib. de pign. obs. 20. per tot. Frid. d. c. 35. n. 9. Gilm. Symph. tom. 1. part. 1. pag. 507. & pag. 513. n. 12. & tom. 3. tit. pignoration. process. pag. 268.

59. Excluduntur autem omnes, qui nō possident, sed vel detinent tantùm rem, non jus in re constitutum, sed tantùm personam obligatam habentes, ut colonus, l. 6. §. 2. de precor. l. 1. C. comm. de usuc. l. 16. de per. & com. rei vend. commodatarius l. 8. Commod. depositarius & sequester regulariter, ut dict. supra. creditor ex primo decreto in possessionem missus. l. 3. §. ult. de A. P. l. 3. §. creditores. Uti possid. Menoch. d. ren. & 3. nu. 46. vel possessione suà, si quam antè habuerunt, omninò expulsi sunt. l. 6. §. 1. l. 7. de A. P. l. 4. §. 22. de usuc. l. 1. §. 24. de vitium.

C 3

tum.

tum enim remedium recuperandæ necessarium est, de quo ejusque processu. vid. Ord. part. 2. tit. 8.

60. Unde quod Menoch. *d. remed.* 3. n. 22. & 35. de civili possessione animo retentâ tradit, non nisi eatenus obtinere potest, quatenus quis possessionem suam ab alio occupatam ignorat, aut convocato auxilio facilè eam se recuperaturum putat. *l. 3. §. 8. d. l. 6. §. 1. l. 25. §. ult. l. 46. de acquir. poss.* Facultas enim expellendi eum, qui ingressus est, jure permittitur. *d. l. 25. §. ult. l. 18. §. pen. eod. l. 3. §. eum igitur 9. de vi & vi arm.* modò in continenti fiat. *d. l. 3. §. 9.* quod quanto tēpore includendum sit, arbitrio judicis permittitur. *Geil. l. de P. P. c. 16. n. 11. & seqq.* ubi etiã post decennium recuperantem possessionem suam non tam recuperare, quàm continuare videri tradit, propter continuum actum recuperandi. *Frid. lib. 2. de process. c. 56. n. 4. & seqq.*

61. Heredi pignerati post factam pignorationem mortui remedium hoc competit ex persona defuncti, ut res pignori ablata, & si quid aliud damni factum sit, restituatur & refarciatur. *f. l. 1. §. 44. l. 3. §. 17. de vi & vi arm.* quamvis heres possessionem nondum apprehenderit, (novâ enim apprehensione opus habet si rem hereditariam possidere velit, nec possessio defuncti ei, quamvis suo heredi, continuatur. *l. 23. pr. l. 30. §. 5. D. de A. P. l. 1. §. 15. Si is qui test. lib. l. 15. de usuc. f. l. 12. §. 2. de capt. & post. l. 19. 23. §. 1. Ex quib. caus. maj. l. 1. §. ult. pro her. l. 44. §. 4. de usurp. Menoch. d. rem. 3. n. 56. Frid. de interd. tit. 7. pr. n. 36. & seqq. Col. Jur. Arg. tit. Vi poss. d. 10. nu. ult. ut & tum cum lis à defuncto cœpta. §. 1. l. de perp. & temp. act. & passim. aut turbatio, vel ante obitum defuncti, vel post, jacente hereditate, inchoata, apprehensâ ab herede possessione continuetur & perduret. *f. l. 13. §. quasitum. quod vi aut clam. Menoch. d. rem. nu. 62. & 63. Treutl. vol. 2. disp. 25. d. 4. & ibi Bachov. in not. quinimò actio & exceptio rei judicata, si in possessione, quæ defuncto per sententiam adjudicata fuit, turbatus sit. f. l. 9. §. ult. de exc. rei jud. Menoch. d. remed. 3. n. 823.**

62. Nonnunquam verò possidenti hæc actio non datur, cum scil. vi, clam, precario possessionem nactus est. *l. 1. §. ult. l. 2. 3. §. hoc interdictum & seqq. Vti poss. l. un. C. eod. §. sed interdicto 1. de interd. Menoch. d. rem. 3. n. 19 nu. 252. & seqq.* & de remedio ex constitutione pignorationis *Frid. d. lib. 1. cap. 35. n. 5.* cū tamen hoc altiore indagine requiratur, partitionem mandati nō differt, sed in pūcto citationis deciditur.

63. Is certè qui pignora sibi vi ablata postea recepit, ex hac constit.

constit. non agit. *Gilm. d. tom. 3. tit. de pign. pag. 258. §. Pfandung. & tom. 9. suppl. 65. Rul. de commiss. part. ult. lib. 7. c. 2. n. 23. p. 455. Schvvanm. obs. Cam. 82. nu. 2. quavis interdictum unde vi incurrat §. recuperanda 6. ibi, licet is ab eo, 1. de interd. & dominio rei suæ cadat. 1. si quis in tantam C. Unde vi §. 1. 1. vi bon. rapt. d. §. 6. de interd.*

64. Alterum quod in eo, qui ex hac constit. agere vult requiritur, est, ut sit immediatè Imperio subditus, quò repetenda ea, quæ *suprà* dicta sunt. Non interest tamen, an secularis sit, an Ecclesiasticus, & hic an turbatus sit in possessione Regalium, beneficiorum & bonorum, quæ ab Imperatore & Imperio habet. *f. c. ex transmissa 6. & c. seq. de foro comp. Gail. 1. obs. 30. n. 1. & seqq. & obs. 37. n. 10. an in possessione vel q. rei aut juris spiritualis E. C. percipiendi decimas. Clem. dispendiosam. de judic. præbendæ, & aliorum bonorum Ecclesiasticorum. c. literas de jur. cal. l. sancimus C. de SS. Eccl. Gail. d. obs. 37. n. 10. & obs. 38. n. 7. Menoch. d. remed. 3. n. 125. & 126. Qui verò aliū quàm Cæsarem superiorem agnoscunt, hinc excluduntur, & omnes, à quocunq; sive domino sive extraneo turbentur, ad ordinariam viam interdicti uti possid. vel extra iudicialis appellationis confugere necesse habent *c. cum sit Romana, ex. r. de appell. Menoch. d. rem 3. n. 122. Frid. d. lib. 1. c. 34. n. 11. Nonnunquam tamen ex Ord. Cam. p. 2. tit. 23: mandata auct. die vier fall impetrare possunt.**

65. Hinc etiam Capitulum superiorem Episcopum agnoscens, in propriis, quamvis & separatis, bonis pignoratim ex constit. agere nequit, nisi bona illa immediatè ab Imperio dependeant. *Schvv. obs. Cam. 110. aut sedes Episcopalis vacet arg. c. un. de major. & obed. in 6. Frid. d. lib. 1. c. 19. n. 11. aut deniq; Episcopo proprium suum interesse persequenti in lite adhæreat. Gail. d. lib. de pign. obs. 7. & 1. obs. 30. & lib. 1. de P. C. 8. Frid. d. lib. 1. c. 34. n. 23.*

66. Quandoq; tamen qualitas illa immedietatis non attenditur, cum pignoratio facta est inter mediatè Imperii subditos incidēter super iure, de quo lis in Camera Imperiali pēdet *Gilm. d. tom. 3. tit. pignorationis requisit. primum, in pr. cum & aliàs super negotio incidēti is, qui principaliter non possit, cognoscat. l. 3. C. de judic.*

67. CONTRA EUM (2) cōpetit remediū ex cōstit. qui immediatus Imperii Status aut Nobilis aliū in possessione sua turbat, E. C. dominum feudi, proprietarium, debitorem, non solum qui extraneum, sed etiā qui ipsum vasallū, usufructuarium aut emphyteutam

82

& creditorem in possessione rei vel juris in re competentis pignori-
bus captis impedit. *fac. t. t. ff. Vti poss. §. 6. l. de interd. Menoch. d. remed.*
3. n. 432.

68. Omnes ergò immediati Imperii Status & Nobiles ex hac
constit. conveniri possunt, nisi qui speciali privilegio aut consuetu-
dine legitimè introducta ab Augustissimæ Cam. Imper. jurisdictione
exempti sunt. *tit. 27. Ord. part. 2. Myns. cœt. 5. obs. 58. Gail. l. de P. P. c. 11.*
Frid. d. lib. 1. c. 22. n. 2. Gilm. in Symph. d. tom. 3. pag. 213. tit. mandat. pignorat.
§. pignorationis mandata & tom. 6. Symph. à Wehn. edit. passim.

69. Contra Ecclesiasticos quoq; immediatos Imperii Status
remedium hujus Constit. competere innumeris exemplis constat.

70. Nec interest, per se an per alium pignoratio facta sit; U-
terq; enim ex constit. propter causæ continentiam tenetur. *ut su-
prà th. not.* An verò ex pignoratione tutoris & curatoris etià pupil-
lus aut minor conveniri potest? Hi certè ex dolo vel culpa tutoris
aut curatoris non tenentur. *l. 13. §. 7. de act. emt. l. 3. pr. quando ex fact.*
tut. l. 198. de R. I. nisi quatenus ad eos pervenit. l. 3. §. 1. de tribut. act. l. 21.
§. 1. de pecul. & specialiter in causis interdicti factum tutoris eos non
præstare, constat ex d. l. 198. de R. I. nisi quatenus ipsum possessorium
definiendum, & alterutri possessio in solidum adjudicanda est, aut
turbatio post finitam tutelam & curam, perdurat. l. 1. §. hoc edicto ff.
ne vis fiat ei l. 11. §. 6. quod vi aut clam. l. 4. de tab. exhib. Menoch. d.
remed. 3. n. 307.

71. In heredem deniq; propter turbationem à defuncto fa-
ctam tum demum datur, cum lis cœpta est mandato contra eum im-
petrato, vel insinuato, ita ut nisi paruerit, non minùs quàm con-
tra defunctum ad pœnam insertam agi possit. *Frid. lib. 7. de process. cap.*
22. Gilm. d. tom. 3. tit. de pigner. §. pignorat. ù pag. 257. Actiones enim
pœnales in heredem in solidum transeunt, lite cum defuncto inhoa-
râ. *§. 1. l. de perp. & temp. act. l. un. C. ex delict. def. l. 26. §. 8. de O. & A. l. 86.*
87. 139. 164. de R. I. l. ult. §. 1. de fidei. tut. l. 24. pr. de lib. caus. l. 29. de novat.
l. ult. de præsc. 30. ann. l. 1. §. 1. vers. exceptis l. 2. 3. C. de annal. excep. litis sc.
cōtestatione. dd. LL. aut eo quod pro litis contestatione est, primo a-
ctu contradictorio super causa principali facto, in casibus, ubi litis
contestatio non requiritur. Geil. lib. 1. obs. 141. aut si reus dolo fecerit,
vel per judicem steterit. auth. si appellatione C. de temp. appell. Geil. l.
obs.

obs. 63. n. 5. & seqq. & obs. 91. nu. 9. 10. quominus litem possit contestari
l. si cum 10. §. ult. in si. si quis caut. in jud. l. 26. §. 4. de noxal. act. l. 33. & O. &
A. Menoch. d. rem. 3. n. 61. Gail. lib. 2. de P. P. o. mlr. nu. 20. aut denique preci-
bus Imperatori (aut que eius vice est, Sacratifs. Imper. Cam. Cæsarem
repræsenti. Gail. lib. 1. obs. 42. nu. ult. & obs. 66. & 97. nu. 9.) oblatis &
impetrato rescripto, quod itidem pro litis contestatione adhuc e-
tiam effectum, ut heredes teneantur, habetur. l. 1. 2. C. quando lib. Princ.
datus. & ibid. VVes. in paratit. a. i. h. sed & lis. C. de temp. appell. Hartm.
Hartman. lib. 2. obs. tit. 49. obs. 2. nu. 12.

72. Cùm verò ante impetratum & insinuatam mandatum
obijt, cessat hoc remedium, cùm nihil ex pignoratione penes here-
dem remansit arg. l. 8. §. ult. de precar. l. 3. pr. de vi & vi arm. l. 1. §. ult. de eo
per quem fact. l. 16. §. 2. quod met. caus. l. 17. 26. de dolo. l. 4. §. fin. l. 6. cam seq.
de alien. jud. mut. l. 23. §. hanc actionem. ad L. Aquil. Gail. lib. 2. de P. P. obs. 20.
Gilm. d. rom. 1. part. 1. pag. 527. Id tamen, quod ipsi ex reb. pignori abla-
tis reliquum est, hac Constitut. peti, fac. supra all. & l. 1. §. ult. & seq. l. 3.
§. ult. de vi & vi arm. (quamvis hoc casu ad ordinarium remedium re-
missum aliquando fuisse pignoratam, scribat Gilm. d. part. 1. pag. 527.)
& sententia contra defunctum lata in heredem executioni mandari
potest. Fac. l. 9. §. ult. ad exhib. vid. Menoch. d. rem. 3. nu. 828. & seq.

73. Sequitur tertio, ubi ex constitut. de pignorat. agendum
sit, seu quis sit turbationis hujus iudex competens? Doctores com-
muniter duos constituunt Iudices, coram quibus de turbatâ posses-
sione agi possit, alterum, eum, sub cujus Jurisdictione, res de quâ agi-
tur sita est. l. un. C. ubi de possess. l. un. C. ubi de hered. alterum verò in cu-
jus territorio vis turbativa facta est, d. l. un. C. ubi de possess. Illum, pro-
pter rem cujus possessio controversa est, & alterutri soli adjudicanda,
arg. l. fin. C. ubi in rem act. & l. 38. de judic. quo respectu hoc remedium
naturam realium actionum sequitur, Gail. 1. obs. 16. nu. 12. & obs. 37. nu. 5.
Zang. de Except. part. 2. c. 1. nu. 314. & seqq. præcipue nu. 329. ubi in specie de
pignoratione agit. Hunc propter delictum, vim scil. turbationi, ei præ-
sertim, quæ pignoratione illicitâ fit, accedentem, & damnum inde al-
latum; qui rei in loco delicti, reperti, vel bona ibidem possidentis cõ-
petens iudex est. arg. l. 2. §. 4. l. 19. §. 1. 2. l. 20. l. 36. §. ult. l. 42. 45. de judic. c. 1.
§. contrahentes, de for. competent. in 6. Posse autem vim etiam alio, quam
eo, ubi possessio sita est, loco fieri, exemplis declarant Accurs. d. l. un. C.

D

ubi

ubi de possess. Menoch. d. rem. 3. num. 316. Zang. d. part. 2. cap. 1. num. 334.

74. Addi non improbabiler potest tertius Iudex domiciliij: cum enim coram hoc rectè etiam separatim & purè, sive in personam ex contractu aut delicto, per sup. alleg. vel in rem, agatur, l. ult. Cod. ubi in rem act. l. 10. 11. 12. de R. V. l. ult. vers. de rebus autem. C. de præscript. long. temp. communiter D. d. alleg. à Vigel. in M. I. R. lib. 13. c. 32. multò magis is erit competens, cum quasi mixtim tam in rem quam in personam agendum est, l. un. C. ubi de hered. Zang. d. part. 2. cap. 1. num. 290. & 350. & seqq. Concurrentibus autem pluribus Iudicibus, præventioni locus est, ut is de causâ cognoscat, coram quo lis primò per citationem adversæ partis cœpta est. l. 7. 18. 19. de iudic. l. 2. Cod. eod. cap. gratum. de offic. deleg. cap. proposuisti. de iudic. cap. penult. de for. compet. Gail. 1. obs. 29. num. 4. & seqq. Frid. d. lib. 3. cap. 5. num. 7. Wesemb. paratit. ff. de in jus voc. nu. ult.

75. Hæc ita Jure communi obtinent: in Imperio autem Romano, omnes ferè status (Civitatibus Imperialibus exceptis, nisi quibus id speciali privilegio indultum est) & Nobiles immediati, privilegiatos Iudices habent, der Austrâg / coram quibus in primâ instantiâ regulariter conveniendi sunt, uti patet ex Ordin. Camere, part. 2. tit. 2. & seqq. Gail. 1. obs. 1.

76. Regulariter, inquam, & nisi salutis ac tranquillitatis publicæ ratio aut causæ gravitas aliud exposcat, quæ tanti est, ut nonnunquam in primâ instantiâ Camera Imper. adeatur, nullâ fori præscriptione, & mediata sive immediata rei subjectione attentâ, quod fit in causis pacis publicæ violationem concernentibus, Ord. d. part. 2. tit. 9. §. 1. Gail. lib. 1. de pace publ. cap. 11. de feudis Imperij, Idem lib. 1. Observ. 29. (ubi ex stylo curiæ & observantiâ Iudicij, id ita obtinere tradit, quamvis in dispositione Ordin. dict. tit. 2. & seqq. contineri non improbabiler per exceptionem, dict. part. 2. tit. 7. propositam, arguantur) fiscales, Ordin. dict. part. 2. tit. 20. & c. aliquando, omissis saltem privilegijs primarum instantiarum, immediatis Imperij Statibus, ut supra dictum competentium rectâ in Camerâ processus impetrentur, ord. Cam. dict. part. 2. tit. 21. 22. & seqq. quò pertinent causæ litigiosæ possessionis,

tionis, L. diffamari, relaxationis à juramento *Mynsing. cent. 2. obs. 67. num. 7. & cent. 3. obs. 99. Sixtin. de regalib. lib. I. cap. 4. num. 9. p. 70. Thom. Mich. de iurisdic. th. 40. Syring in dissert. de pace Relig. conclus. 29. lit. d. & hæ pignorationum*, quæ non minus ut illæ, peculiaribus Constitutionibus, ad Camera Imp. citra ambages deferri jubentur, *ord. d. part. 2. tit. 22.*

77. Idque obtinet, non tantum cum Principes Seculares se invicem pignorationibus turbant, sed etiam cum Ecclesiastici alios sive Seculares sive Ecclesiasticos pignerant, aut ab ijs vicissim pignerantur. Quamvis enim clerici regulariter forum sortiantur apud Judicem Ecclesiasticum, *cap. 1. 2. cap. si diligens. §. final. cap. significasti. de for. compet. cap. 2. & cap. si clerici de judic. ita aut nec privilegio fori renunciare, aut Jurisdictionem laici tacite vel expresse prorogare possint. dict. cap. significasti. & d. cap. si diligenti. §. fin.* Non tamen hoc locum habet, quando actione reali conveniuntur, quam coram iudice, rei sitæ intentari posse, tam petitorio quam possessorio, communis & in Camera Imper. recepta opinio est. *arg. cap. ex transmissa, cum c. seq. de for. compet. Authent. clericus quoque Cod. de SS. Eccles. Boer. decis. 69. num. 8. 22. Mynsing. cent. 1. obs. 22. & cent. 4. obs. 95. cent. 5. obs. 93. num. 5. Gail. I. obs. 30. num. 20. obs. 37. num. 4. 5. dict. libr. de pigner. obs. 7. num. 2. Frid. dict. lib. I. cap. II. num. 13. & seqq. Roding. in pand. Cam. lib. I. tit. 17. num. 4.*

78. Possessorio scil. non solum rei secularis, sed etiam spiritualis, e. c. decimarum, *clém. dispendiosam. de Iudic. c. literas. de jur. cal. Juris patronatus cap. 3. de jud. & c. possessionem quippe rei, quamvis, spiritualis, cum facti sit, l. 1. §. 3. l. 29. de acquirend. possess. l. 19. ex quib. caus. maj. non spiritualem sed secularem esse, communi Dd. opinione receptum, ideoque, si quidem contra laicum (secus enim esse si reus sit clericus, plerique putant, Gail. d. obs. 38. num. 5. in fin. Menoch. d. rem. 3. num. 346. & seqq. Thom. Mich. de iurisdic. th. 41. in fin.) agatur, ad iudicem secularem pertinere, testantur, Gail. d. obs. 37. num. 5. & obs. seq. Mynsing. cent. 2. obs. 67. num. 4. num. 2. & seqq. & centur. 5. obs. 93. num. ultim. Menoch. d. rem. 3. num. 324. & seqq. & num. 361. & seqq. licet petitorium, non nisi apud Ecclesiasticum intentari possit, *cap. causam. de præscript.**

D 2 C. tua.

c. tua. & pass. de decim. Hartm. Hartm. pract. obs. miscell. iur. Canon. c. 9. Mynsing. c. 1. obs. 100. Quod si inter Augustanae confessioni addictos invicem, vel eos, ex unâ parte, & alterâ Catholicos ejusmodi controversiæ oriantur, illæ coram Judice seculari ordinario peragenda sunt: (suspensâ quippe Jurisdictione Ecclesiasticâ, in omnibus casibus, liberum Religionis exercitium cōcernentibus. *Reichs. Absch. anno. 55. §. Damit auch obberührtes ibi, Kirchengebrauch nicht anlangende ic. Gilm. tom. 1. Symph. p. 185. Siring. in dissert. de pac. Relig. conclus. 29. d.*) quibus si turbatio pignoribus captis facta accedit, cæteris paribus Constitutio locum habet, & Camera Imper. in primâ instantiâ competēs Judex est; quin et si intuitu Religionis (*Gail. 1. obs. 21. nu. 1. 2. Schvvan. de process. Cam. lib. 1. c. 8.*) alicui molestia inferatur, aut aliquid in Constitut. de pace Relig. committatur, contra immediatos, omissis itidem Judicibus primæ instantiæ, Jurisdictio Camerae fundata est, & mandata cum vel sine clausulâ, pro facti qualitate, ad instantiam quoque mediatè Imperio subjectorum, decernuntur, *d. Reichs Absch. §. wir befählet. Frid. d. lib. 1. c. 30. nu. 1. in fin. & c. 33. nu. 1. Siring. in d. dissert. conclus. 55.* quo casu, utroque remedio, ex Constit. de pace Relig. & de pignerat. concurrente electio actoris est, quo uti velit, per ea quæ traduntur à Gilman, in Symphor. d. tom. 1. part. 1. p. 284 & seqq. & p. 312.

79. Et hoc multò magis obtinet in Ecclesiastico, si ratione regalium, privilegiorum, feudorum, quæ ab Imperatore & Imperio immediatè possidet, pigneratio facta sit. *Gail. d. obs. 30. nu. 1. & seqq. cum & Jure Canon cautum sit, ut clerici respectu feudorum, quæ ab alio tenent, nō apud Ecclesiasticum, sed ordinarium judicem feudalem, causam dicere cogantur, c. ex transmissâ, & seq. de for. compet. Myns. d. obs. 22. nu. 4. & obs. 67. nu. 11. Gail. d. obs. 7. nu. 4. Menoch. d. rem. 3. nu. 373. 396. 439. Boer. d. decis. 69. nu. 8. Dn. Vult. lib. 2. de feud. c. 2. nu. 13.*

80. Omnibus ergò casibus hisce, concurrente immedietate partium Camera Imper. rectâ adeunda est. Nec quoad Vasallos ratione feudorum litigantes discrimen constituendum, an feuda illa ab alio mediatè, an verò immediatè ab Imperio dependeant; & hæc Regalem dignitatem annexam habeant (ut sunt, Ducatus, Principatus, Comitatus, Baronatus) sive non habeant.

81. In his enim, (ut alijs causis) Cameram Imper. cum Cæsareâ Majest. concurrentem habere jurisdictionem, testantur & præjudicijs

judicijs confirmant, Gail. 1. obs. 29. 121. nu. 3. Hart. Hartm. in pract. observ. 111. 54. obs. 42. Thom. Mich. de Jurisd. th. 30. Dn. Vult. lib. 2. de feud. c. 2. num. 9. Paurmeist. de Jurisd. lib. 2. c. 5. nu. 29. & seqq. Syring. in dissert. de pace Relig. conclus. 54.

82. Illarum disceptationem Imperator quidem, ut investituram, Aer. Bull. tit. 5. Reichs Absch. zu Wormbs anno 21. §. vund behalten 2c. specialiter sibi reservavit, quo fac. c. 1. ap. quem. vel quos contr. feud. 1. F. 18. & c. 1. de Leg. Corrad. 2. F. 34. Menoch. d. rem. 3. nu. 389. eo tamen casu tantum, quando judicio petitorio definitivè de ijs pronuncian- dum est, ord. Cam. d. part. 2. tit. 7. Gail. 1. obs. 1. nu. 31. Denais. in Iure Camer. tit. 141. Paurm. de Jurisd. lib. 2. c. 5. nu. 95. Thom. Mich. de Jurisd. th. 28. Dn. Vult. d. lib. 2. c. 2. n. 9. Rodig. in pandect. Camer. lib. 1. c. 17. n. 3. ideoque, ut quodvis, ita & hoc ex Constitut. de pignorat. possessorium (quo feu- dum parti victæ, non omninò, nicht gänzlich) abjudicatur) in Came- rã Imp. intentare liberum relinquit.

83. Feudi denique, non immediatè ab Imperio dependentis controversia inter duos Vasallos orta, regulariter ad dominum feudi pertinet c. 1. §. fin. de prohib. alien. feud. per Frid. 2. F. 55. Menoch. d. rem. 3. nu. 376. & mult. seqq. Dn. Vult. d. cap. 2. nu. 10. Sixtin. d. regal. lib. 1. c. 8. nu. 44. tam petitorio quod possessorio, ut latè persequitur Menoch. d. rem. 3. n. 375. & seqq. & (quamvis non careat dubio) communiter receptum esse testatur Dn. Valtei. d. lib. 2. c. 2. nu. 41. Ita ut eo invito jurisdictionem alterius prorogare nequeat. Gail. 1. obs. 40. nu. 6. Menoch. d. rem. 3. n. 403. 406. Vult. d. c. 2. n. 42. Accedente tamen hac pignerationis qualitate, & cæteris Constitutionis requisitis jurisdictio Camera Imper. in primâ instantiâ fundata est.

84. Quod in ijs controversijs feudalibus, quæ ad ordinarij judicis cognitionem jure feud. remittuntur, eò magis obtinet. c. 1. pr. si de invest. int. dom. & vas. 1. F. 26. c. 1. de pac. ten. §. si duo. & §. si tres. 2. F. 27. c. 1. de Leg. Corrad. §. si autem inter pares. 2. F. 34. Menoch. d. rem. 3. n. 422. nu. 425. n. 427. & seqq. ut & tùm, cùm Dominus Vasallum in possessione feudi captis pignoribus turbat, quorum controversia alias regulari- ter coram paribus curiæ, c. 1. §. præterea pen. de prohib. feud. alien. per Fri- der. 2. F. 55. c. 1. de controvers. feud. ap. par. 2. F. 16. c. 1. de alien. pater. feud. 2. F. 39. c. 1. de controvers. int. episc. & vas. 2. F. 20. Menoch. d. rem. 3. n. 432. & seqq. quandoque coram ordinario terminanda est, c. 1. circ. med. si de invest.

D 3 int.

int. dom. & vas. controv. 1. F. 26. Menoch. d. rem. 3. n. 440. & seqq. Mynsing. cent. 1. Obs. 99. & cent. 5. Obr. 75. Gail. 1. Obs. 1. n. 54. & seqq. Cujac in comment. ad lib. 1. Feud. tit. 15. al. 18. Dn. V. ult. d. lib. 2. c. 2. n. 25. & seqq. pracip. n. 30.

85. EX QUa CAUSA quartò, Cõstitutionis remedio agi possit, ex suprà dict. satis constat. De processu ejus, & quid persequatur superest paucis dicendum.

86. PROCESSUS ex cõstit. de pignerat, duplex est, alter mandati, alter citationis. Factà quippe pigneratione, pigneratus supplicationem extrajudicialiter (quod in omnibus supplicationibus pro impetrandis processibus usitatum est. *Ord. Cam. part. 1. tit. 22. §. Item es soll & c. Gail. 1. Obs. 61. n. 12. Frid. d. lib. 1. c. 2. n. 5. Schvvan. lib. 1. proc. Cam. c. 1. n. 1.*) pro mandato sine clausula de restituendo, & relaxando in Camerâ Imper. exhibet.

87. Quæ supplicatio, ut generalia supplicationum (quæ ad impetrandos processus, quivis offerre necesse habet, *fac. l. dies. 4. §. hoc autem §. de dam. infect. Gail. 1. Obr. 50. n. 3. Frid. d. lib. 1. c. 1. Vmnius in disp. de process. 5. th. 2. n. 1.*) requisita continere debet, de quibus *Denais. Iur. Cam. tit. 242. Frid. d. lib. 1. c. 6. Schvvan. d. lib. 1. c. 1. n. 11. & seqq.* ita in specie in ea exprimenda sunt ea, quæ pignerationis propria sunt, (1) immedietas pignerantis & pignerati (etiam notoria, *Gilman. in Symphor. tom. 1. p. 316.* hujus, (2) possessio vel quasi, res (3) innocens, jus (4) novum quod pignerans acquirere conatur, & deniq; (5) causa civilis ob quàm pignratio facta est.

88. Hæ qualitates omnes in supplicatione ponendæ sunt, & unâ omisâ processus denegantur, cessante quippe Cameræ Imper. immediatâ jurisdictione, quæ in his qualitatibus fundata est, ac propterea non attento primæ instantiæ iudice rectâ adiri potest, *Gail. 1. Obs. 3. n. 3. 5. & d. lib. de pigner. Obs. 1. n. 2. & obs. 14. n. 8. & seqq. Menoch. d. rem. 3. n. 428.*

89. Sufficit autem dicta requisita allegare, nec ea probare necesse est. Iudex enim quoad decernendos processus narratis supplicantis fidem habet. *fac. l. cum quadam. pen §. 1. & ibi Dd. de iurisdic. Gail. 1. Obs. 31. Myns. cent. 2. Obs. 9. Frid. d. lib. 1. cap. 14. n. 1. & seqq. exceptis quibusdam casibus, quos refert. Gail. d. Obs. 31. & Obs. 10. n. 7. Obs. 26. n. 8. 10. Frid. d. loc.*

90. Por-

90. Porro supplicatione Judici exhibitâ, petîtu mandatu decerni solet, sine clausulâ justificatoriâ (quæ aliâs mandatis cum clausulâ annecti solet, ad allegandum causas, quare non teneatur mandato parere, de quâ, *vid. Gail. 1. Obs. 19. Frid. d. lib. 2. c. 6. & seqq.*) Quamvis enim iudex ab executione incipiens contra juris formam facere dicatur. *l. 1. ult. C. de execut. rei jud.* sunt tamen casus, quibus à præcepto inchoare licitum est, recensiti à *Gail. 1. Obr. 13. n. 1. Frid. lib. 2. de process. pass.* His pignerationes annumerari constat ex *Ord. d. part. 2. tit. 22.* quæ præterquam quod frequentibus turbis & invasionibus repub. in discrimen inducunt, jure communi etiam prohibita sunt. *Authent. ut non fiant pigner. c. un. de injur. in 6. Gail. d. lib. de pigner. Obs. 13. n. 3. Mynsing. cent. 3. Obs. 19.* ideoq; tantisper coercendæ, donec de singulari pignerantis jure constat. *Gilman. Symph. d. tom. 1. part. 1. p. 364.* quod ex consuetudine ferè Germaniæ, cuiq; ad defensionem possessionis suæ permissum testatur. *id tom. 2. part. 3. p. 251. n. 23. & d. tom. part. 1. vol. 23. p. 151. n. 32.* ita ut justâ possessione probatâ, jus pignerandi etiam probatum censeatur. *id. dd. loc. Gail. d. lib. de pigner. c. ult. in fin. Meichsner. decis. tom. 2. lib. 1. decis. 10. p. 940. C.*

91. Hoc mandato pigneranti injungitur, sub pœnâ aliquot marcarum auri puri, ut quam primùm pignora ablata restituat, aut captivum relaxet additâ citatione ad docendum de partitione, vel audiendum se declarari in pœnam mandato insertam, deniq; deducendum causas pignorationis. *ut patet ex typis mandatorum & supplic. pass. in Symph. Gilman.*

92. Post insinuationem mādati intra annū à tempore decreti. *Reichs Absch. an. 94. § Als ferner & c. à nūcio Camer. aut notario immatriculato ritè factam, Ord. part. 1. tit. 35. § vnd nach dem durch. Memor. des Botten meisters. anno 95. §. 1. præfixo termino comparitionis, pignerati procurator, mandatum cum executione nuncij reproducit in Novis (quarum ordine, hi mandatorum cum vel sine clausula, processus, quoad punctum partitionis peragendi sunt. *Ordin. part. 3. tit. 7. pr. Visit. anno 60. §. Demnach auch in. Denais. lur. Cam. tit. 214. Schvvan. 1. de process. c. 35. n. 2.*) quo neglecto, terminus circumducitur, mandatumque expirat, actore in expensas condemnato, *Dep. Absch. anno 600. §. Wir setzen re. Den. lur. Cam.**

111.

tit. 316. Schvvan. d. lib. 1. c. 31. n. 20. Barth. in sent. Cameral. to. 5. p. 1159. 1188.
& pass.

93. Reproducto mandato, pignerans aut abest, quo casu processus in contumacem, ord. part. 3. tit. 43. præscriptus locum habet, Schvvan. d. lib. 1. de process. c. 72. & ad instantiam præsentis citatio ad Bannum, vel reo in pœnam mandato insertam declarato, arctius mandatum decernitur. Rodig. pandect. Camer. lib. 3. c. 40. §. alterum dubium & c. aut comparet per procuratorem, (mandato, vel cautione, quæ vice mandati est, nisi periculum in morâ sit. Deput. Absch anno 600. §. weniger nit ist ic. sufficienter legitimatum) & tum vel plenè partitionem docet, causas pignorationis legitimè factæ (quas causales vocant) unâ producendo, vel exceptiones quare mandato parere non teneatur, allegat.

94. Exceptiones vero, quæ ut omnibus, ita & huic mandato pignorationis oppositæ, partitionem suspendunt, eę potissimum sunt, quæ sub: & obreptionis dicuntur, & ex ipso facto petuntur, cum illud negatur ita se habere, vel qualitas aliqua deesse dicitur, quam nisi falsò adversarius allegasset, mandatum non obtinuisset. arg L. 2. C. de LL. l. 2. 4. 5. C. si cont. jus vel util. publ. l. ult. C. de div. rescr. c. dicenti 25. q. 2. Gail. 1. obs. 14. & d. lib. de pigner. obs. 14. Frid. d. lib. 2. c. 15.

95. Harum numero sunt Exceptio deficientis consensus Domini, à cujus subdito vel officiali pignoratio facta est. Gail. d. lib. obs. 6. & obs. 14. n. 9. Schvv. obs. Cam 71. Exceptio maleficij, reum sc. ob maleficium captum esse, quæ sola in Ord. d. tit. 22. expressa reperitur, ibi Allein Malefisachen ausgenommen. & in genere, cujuscunque ex suprâ dictis requisitis, ad pignorationem ex constit. necessarijs, falsò in supplicatione expressi defectus, facit huic exceptioni locum. Ejus namque respectu falsum suggestum, verumvé suppressum est, quod nisi factum esset, mandatum, cessante quippe hoc casu immediatâ Camerâ Imper. jurisdictione, nunquam fuisset decretum. Gail. d. lib. de pign. obs. 14. n. 7. Frid. d. lib. 2. cap. 15. n. 4.

96. Cæterum, pignoranti alleganti ejusmodi exceptionem seu defectum necessarij requisiti, an eius probatio incumbat, dubium est. Equidem quod consensus defectum attinet, non ignorantia, sed scientia in quâ se impetrans fundat, ei probanda incumbit per vulg. quæ actori fundamentum intentionis suæ probandum imponit l. 2. l. 21. de

l. 21. de probat. l. 23. C. eod. l. 4. C. de edend. cum præsertim hic reus exci-
piendo nihil ponat, sed reo actionem competere neget. d. l. 23. C. de
prob. l. 10. C. de nõ num. pec. Gail. d. obs. 5. n. 15. Gilm. in Symphor. tom. 1. part.
1. pag. 359. & seqq. ubi per interlocutoriam impetranti probatio con-
sensus sive ratificationis domini, eo etiam casu, quo de ipsius inter-
esse constabat, injuncta fuisse multis exēplis probatur. Idē to. 2. part. 1.
pag. 121. & seqq. Barth. sent. Camer. tom. 5. pag. 77. 171. 174. 388. & passim.

97. Quæ cum etiam in cæteris requisitis obtineant, sive reus
sevel actorem immediatum, sive rem innocentem & tertiam abla-
tam &c. neget, probationem eius in actorem, hoc quippe asserentem,
reijcit, nisi quadam præsumptione ab onere probandi relevetur. f. l.
24. §. sed et si. de fideic. lib. 1. 74. de leg. 1. l. 51. de don. int. vir. l. 5. 9. 19. §. sed et si.
de prob. l. 5. C. de codicill. l. 24. C. ad l. lul. de adult. Ita actori, qui immedia-
tè Imperio subjectus à reo negabatur, termino præfixo de immedia-
tate docendi injunctum refert Gilm. Symph. 10. 3. p. 119. Schvv. obs. Cam.
72. Magenhorst. in comm. ad ord. Cam. tit. de pignor pag. 211. & 219. Barth.
supr. cit. locis. & d. tom. pag. 108. & pag. 617. pag. 805. & 809. & passim. &
tom. 4. pag. 1082. ubi actori probatio injungitur, reum esse immediatè
Imperio subjectum, & d. tom. 5. pag. 765. impetrans probare cogitur
fructus pigneratos mixtos fuisse cæteris frugibus, non separatos &
destinatos ad solutionem decimarum. Et in genere impetranti ad
narrata verificanda terminus sub cassatione mandati præfixus legitur
apud eundem tom. 4. pag. 20. & pag. 204.

98. Quod si exceptio ejusmodi altiolem requirat indaginem,
eà in hoc puncto mandati non attentà parendum est. Gilm. d. tom. 3. tit.
de pignerat. §. præterea & seqq. pag. 258. Si tamen eius veritas in dedu-
ctione causæ appareat, mandatum cassatur, impetrante in expensas
condemnato. Idem d. loc. Barth. in sent. Camer. tom. 4. pag. 44. 243. & c.
quo fine, propositis exceptionibus non obstantibus, partitionem in-
junctam, earum tamen repetitione in causa principali reservatà re-
fert idem d. tom. 5. pag. 1221.

99. Quod & multò magis observatur in ijs exceptionibus,
quæ merita causæ principalis spectant, qualis est subjectionis, cum
captus subditus pignerati esse negatur, de qua latè Myns. cens. 2. obs. 10.
Gail. d. lib. de pigner. obs. 15. Schvv. d. obs. 74. Magenhorst. in comm. ad ord. Cæ.
tit. Von Pfändungen. pag. 219, 228. aut cum impetrans omnino non

E

Gail.

Gail. d. lib. de pign. obs. 3. num. 2. 6. & 1. obs. 18. num. 2. aut vi, clam, vel precario possidere dicitur, & alix quæ merita causæ contingunt. Frid. d. lib. c. 15.

100. Sub. & obreptionis exceptionibus accedunt exceptiones banni sive (quæ eius loco est in Ecclesiasticis & fœminis *Gail. lib. 1. de P. P. c. 10. nu. 16. & 36.*) privationis. *Visitation. Absch. anno 68. §. pen. Deputat. Absch. anno 600. §. Es ist. Frid. d. cap. 15. num. 3. Gail. lib. 2. de P. P. obs. 12.*

101. Illa verò exceptio, quæ pigneratus provocatum se ad mutuam pignorationem queritur, omninò non attenditur. *Gail. d. lib. de pign. obs. 12.* An etiam illa, quæ litem de causa principali coram ordinario pendere pignerans opponit? Diverfa extant præjudicia *relata à Gilmanno d. tom. 3. de mand. pigner pag. 213. Schvv. obs. Cam. 73. Magenh. in comm. ad d. tit. 22. pag. 212.* Constat tamen iudicem, coram quo lis causæ principalis pendet de quacunque incidente iudicare posse & debere *l. 1. & seqq. C. de ord. cogn. etiam si illa ordinariè ad eius cognitionem non pertineat l. quoties 3. C. de iudic. l. fin. C. ubi & apud quem. & ei qui incidentem à principali separare velit, exceptionem cœpti litigij obstare l. 10. C. de iudic. Frid. lib. 3. de process. cap. 5. num. 32. & seqq. Idemque in arresto obtinere tradit *Gail. de arrest. cap. ult. nu. 10. & ita iudicatum esse testatur Barth. tom. 4. p. 1151.**

102. Non præstitæ cautionis exceptio paritionem quoque differt, nisi enim pigneratus pigneranti cautionem, nudâ etiam re promissione factam, præstet, de repræsentiando in casum succumbentiæ, eo quod ipsi à pignerante restituitur, ad paritionem eum urgere nequit. *Deput. Abschied anno 600. §. Es ist auch. Frid. d. lib. 1. c. 26. Gilman. d. tom. 3. tit. de pignerat. pag. 251. Schvvan. de proc. c. 12. n. 28. & denique iusti impedimenti allegatio & probatio paritionem aliquantum moratur. f. l. fin. §. illud. C. de temp. & repar. app. l. 2. §. quod dicimus si quis caut. in jud. Boër. in decis. 40. n. 4. & seqq. Myns. cent. 3. obs. 92. Frid. d. lib. 2. c. 19.*

103. Productis exceptionibus, (in eam, quæ fieri potuit, brevitate contractis, *Deput. Absch. anno 600. §. Es ist nicht wenig etc.*) in termino paritionis, (quo omninò proponendæ sunt, nec nisi ex magnâ

magnâ causâ prorogatio conceditur. *d. Deput. Absch. anno 600. §.*
Ob wohl in alien mandatis sine clausula) si quidem relevantes fuerint
deprehensæ, actori terminus replicandi, aut respondendi præ-
figitur, *Mem. 1. d. anno 79. §. Abs da solch zc. fac. Ord. part. 3. tit. 25.*
26. quo facto (nec enim ultra replicas in scriptis regulariter agi
permittitur, *Denais. Iur. Cam. tit. 92. §. 8. ex Approbat. Visitat. resol.*
dub. anno 85. §. dem andern zc.) ad probationem exceptionum pro-
ceditur, processu, quantum fieri potest, brevi, dilationibus con-
tractis, rejectis cum pœnâ superfluis, *d. dep. Absch. §. Es ist niche*
wenig. quæ omnia in novis expediuntur, ut ex Visitat. Absch. anno
68. tradit Denais. Iur. Camer. tit. 274. §. 7. & Reichs Absch. anno
94. §. Wann auch befunden / Schyvan. lib. 2. de process. Cam. c. 16.
probante autem reo exceptiones, vel actore in intentionis pro-
batione deficiente, mādatur cassatur, hoc in expensas condemnato.
arg. l. qui accusare. C. de edend. c. fin. de rescript. Ord. d. tit. 22. §. Und in
fall zc. Gail. d. lib. de pignorat. obs. 5. n. 14. Frid. d. lib. 2. c. 16.

104. Exceptionibus irrelevantibus judicatis, reus non sta-
tim in pœnam condemnatur, quantumvis frivolæ sint, sed ei certus
terminus ad parendum cum eventuali pœnæ declaratione præfigi-
tur. *Dep. Absch. anno 600. §. Im fall da in primo &c. & nisi exceptio-*
nes admodum dubiæ visæ sint, purè, d. dep. Absch. §. damir sich aber.
Schyvan. de process. Cam. lib. 1. cap. 73. num. 20. aliàs eventualiter, in
non paritionis eventum, in expensas condemnatur. uti quotidie
asvenit, & testatur Frider. d. lib. 2. c. 25. nu. 7.

105. Et huic paritoria vel intra terminum præfixum planè
paret reus, documentum sufficientis paritionis producendo, &
tum declaratio pœnæ cessat; aut particulatim tantum, quo casu
non minùs, ac si paritio omninò dilata fuisset, ad impetrantis
instantiam, condemnatio sequitur. *d. dep. Absch. §. Die weil*
auch zu vnser zc. pœnæ mandato insertæ dimidiâ parte fisco, al-
terâ actori adjudicatâ, simulque arctius mandatum, sub majo-
rî, nonnunquam, Banni pœnâ decernitur, in quam reus in con-
tumaciâ persistens condemnatur, ijdemque effectus sequuntur,
de quibus vid. Gail. lib. 2. de P. P. c. 6. 7. 8. 11. & seqq. quâ tamen reus,
E 2 purgatâ

purgatâ contumaciâ, perinjunctæ partitionis pœnæ mandato infertur,
expensarum litis, & damnorum præstationem, à Judice, invitâ quam-
vis alterâ parte, liberatur. *Ordinar. part. 3. tit. 46. §. Wo auch jemandt*
20. Gail. lib. 2. d. P. P. c. 6. n. 4. & c. 18. n. 13. Mynsing. cent. 3. obs. 11. n. 4. Frid. d.
lib. 2. c. ult.

106. Tum autem sufficienter mandato paritum est cum res
ablata plenè restituuntur, & reus comparet, partitionem probaturus
& unâ causales producturus. Hæc enim mandato contineri supra
dictum.

107. Rei verò restitutio tum plenè facta intelligitur, cum
fit eo statu quo fuit tempore pignorationis, *fac. l. 7. C. de pignorat. quod*
si deterior interim (à tempore scil. commissæ pignorationis, *fac. l. 1. §.*
rectissimè, l. penult. de vi & vi armat. l. ult. de condit. furt. l. 9. C. de furt.)
facta fuerit, vel omninò perierit, ut eius restitutio fieri nequeat, (nam
& hoc casu remedium ex constitut. de pignorat. locum habet. *fac. d.*
l. 1. §. rectissimè, Gail. d. lib. de pigner. obs. 18. Frid. d. lib. 1. c. 39. n. 14. Magen-
borst. in Comment. ad ord. Cam. tit. 22. p. 214.) tum sive dolo & culpâ pi-
gnerati id factum sit, sive casu fortuito, æstimatio præstanda est.

108. Nec attenditur, an apud pignoratam eodem modo vel
deterior futura, vel omninò peritura fuisset. Quamvis enim aliàs hæc
limitatio regulæ, quod naturalis rei interitus pertineat ad debitorem
in morâ constitutum, tradatur, quando scil. res æquè apud actorem
qui rem non erat distracturus, *l. 15. §. ult. de R. V. l. 14. §. 11. in fin. quod met.*
ca. l. 47. §. ult. de legat. l. 1. l. 20. §. ult. l. 40. pr. de hered. pet. l. 5. §. 3. ult. de cond.
ca. dat. peritura fuisset, (quod reo, probandum incumbit, præsumptio-
ne quippe moræ commissæ gravato, *Hillig. in Don. Enucl. lib. 20. c. 5.*
D. in not. l. 12. §. 4. ad Exhibend. l. 56. pr. de ju. dot. l. 7. §. 4. quod vi aus-
clam & c. l. ult. §. 1. vers. contra. ad L. Rhod. l. 45. de O. & A.

109. Odio tamen violenti possessoris, (qualis est quoque pi-
gnerans, respectu rei pignori ablata) receptum est, ut cum in resti-
tuendo moram fecit, indistinctè de rei interitu teneatur. *l. 1. §. 34. 35. l.*
15. 19. de vi & vi arm. l. 46. de furt. Gail. d. obs. 18. nu. 3. & seqq.

110. Quod si tamen reus rem deterioratam, cum eo quod in-
terest obtulerit, arctior paritio ei non videtur injungenda, *Gail. d. lib.*
obs. 16. nu. 6, quamvis, cum res integra debita, alia sit à corruptâ, aliud
pro alio invito non videatur obtrudendum: *l. 2. §. mutui, de reb. cred. &*
pigne-

pignerantis non minùs interfit non habere rem corruptam, quàm eam corruptam non esse. *ut in casu non dissimili traditur in Coll. Iurid. Argentor. lib. 13. tit. 6. n. 2. in fin.*

111. Æstimatio verò, si de ea constituendâ lis sit, impetranti probanda incumbit, eiq; à iudice interloquendo injungi solet, *vid. Barth. d. tom. 5. p. 13. 46. 95. & pass.* quæ probatio expeditur, aut per Commissarios à iudice ad iustum rei valorem definiendum, deputatos, aut per testes de pretio rei deponentes, aut deniq; juramento actoris (quod tamen non affectionis & in litem, sed veritatis esse videtur, *arg. l. 2. §. 1. l. 5. §. 2. 3. l. 8. de in lit. jur. & ex Bart. las. & c. tradit Bachov. in not. ad Treut. vol. 2. p. part. 2. disp. 25. th. 5. A. Bocer. class. l. 6. disp. 18. th. 100. & seqq.*) in quantitatem à iudice (sententiâ plerunque præambulâ quarum multas refert Barth. in sent. Cam. pass. tom. 5. p. 166. 171. 180. 267. & c.) taxatam, *l. si quando 9. C. Vnde vi. Gail. d. Obr. 18. n. 6. & seq. usq; ad fin. & 2. Obs. 64. l. 8. 9. Warmser. Observ. miscell. in Observ. pract. l. Gilman. d. tom. 3. tit. de pignerat. p. 257. & 262.*

112. Cætera quoq; damna, quæ pigneratus passus est, e. c. si captivus squalore carceris enervatus, in medicos postreceptam libertatem aut aliò expendere coactus fuit: itemq; fructus tam civiles quàm naturales ex re pigneratâ percepti & percipiendi & omne quod per pignorationem pignerato abest, abfuturumq; est, restituendum, & deficiente alia probatione, hoc juramento definiendum videtur. *l. 1. §. non solum de vi & vi arm. d. l. si quando C. Vnde vi. Geil. d. lib. de pignerat. obs. 17. Schvvan. Observ. Cameral. 65. quamvis infra summam 20. flor. sit. Deput. Absch. anno 600. §. Ob wohl auß re. dūmodo certam æstimationem admittat. d. Deput. Absch. §. Ob alle schäden: Quæ enim sunt incertæ æstimationis, ad viam ordinariam pertineant. d. §. Ob alle re. in fin. Schvvan. lib. 1. de process. Cam. c. 73. n. 13. & in sententia eò remitti solent. Barth. d. tom. 5. p. 500. 936. & 1169.*

113. Hic verò notand. de rebus subditorum pignori ablati, si æstimatio earum constituenda sit, ipsos subditos, quamvis in lite non fuerint, per procuratorem speciali eorum mandato instructum, hoc æstimationis juramentū præstare posse, *Memor. Iud. & Assess. ann. 79. §. In Pfandungs & c. 11. & Memor. procurat. anno eod. §. In Pfandungs re. Memor. Iudic. & Assessor. anno 85. §. Beim zweyten. 10.*

114. In heredum quoq; personâ hoc juramentum obtinet,
E 3 five

sive ipsi ex pignoratione defuncto facta agant, & iura metum praestaturi sint, si tamen eos de re bene informatos esse constet. *ex Ias. Bald. Castr. refert Trentler. vol. 2. disp. 25. th. 5. h. & ibid Bachov. in not. secus enim, alijs probationibus, levioribus tamen, & semi plenis, indigeant. Myns. cent. 4. Obs. 12 n. 18. & seqq. aut lis cum defuncto coepta, contra heredes continuetur, fac. l. penult. C. de indie. jur. l. ult. de fidejuss. tut. l. an. C. ex delict. defunct. Mynsing. d. Obs. 12. n. 10, & seqq. Gail. d. Obr. 64. n. 8. 9.*

115. Quandoq; etiam heres defuncto non parente, in poenam mandato insertam condemnatur. Si enim pignerans mortuus sit post elapsam terminum finalis comminationis, cui ut plurimum eventualis poenae declaratio annectitur, declaratoria & arctius mandatum, absq; citatione praevia contra heredem ferri & decerni potest. *per trad. a Gail. 1. Obs. 113. Myns. cent. 2. Obs. 8. defuncto quippe, in poenam non partitionis effluxo termino, incidente, & eventuali condemnatione, vi clausulae Jetzt als dann/ vnd dann als jetzt/ purificata, Frid. d. lib. 2. c. 17. n. 13. ut hoc casu non tam heredi poena imponatur, quam defuncto per sententiam imposita, ab herede exigatur, ad quam etiam si nihil inde commodi perceperit, eum teneri certi juris est, cum & illa, in quam ipso jure reus incidit, ex eadem ratione ab herede in solidum exigi possit, ex communi Dd. concluso, quod refert Gail. lib. 2. de P. P. c. 20. n. 14. 10. 20. Frid. d. c. 22. n. 12.*

116. In expensas quoq; litis reus pure condemnatur, nisi exceptiones ejus tanti ponderis sint, ut eum, non quidem a partitione, attamen ab expensarum refusione liberent, *Frid. d. lib. 2. c. 23. n. 6. ut supra etiam dict. est. Habetur enim pignerans interim pro malae fidei possessore, donec in puncto citationis sive causalium, justitia factae pignorationis elucescat. d. Dep. Absch. §. gleichwohl etc. Frid. d. lib. 2. c. 23. n. 4. & seqq. Schvvan. d. lib. de process. Cam. c. 73. n. 21. & seqq. Quo facto expensae cum caetero omni cujus restitutio antea injuncta fuit, restituendae sunt, vi cautionis, quae ab impetrante ad petitionem pignerantis interponenda est. d. Dep. Absch. §. Es ist etc. Frid. d. c. 23. n. 5. Schvvan. d. lib. 1. c. 12. n. 28.*

117. Si pendente partitionis lite, ex eadem causa & ejusdem juris acquirendi nomine pignoratio repetita sit, pigneratus non quidem

quidem priori mandato emisso contraventum esse, queri potest, & ad revocationem attentatorum agere (quod alias mandato rite insinuato, & eadem insinuatione, tanquam citatione, litis pendentiam inducit. *clém. cum lite ut lite pend. nih. innov. Mynsing. 4. Obs. 26. Gail. 1. Obs. 74. n. 17. Frid. lib. 2. c. 23. n. 1. & seqq. & lib. 13. c. 5. n. 7. Gilman. tom. 1. Symphor. part. 2. vol. 27. n. 18.*) sed novum mandatum impetrandum est, idque sub arctiori termino & poena majori decernitur. *Gail. d. lib. de pignerat. Obs. 19. n. 1. & lib. 2. de P. P. c. 11. n. 15. Denais. lur. Camer. tit. 183. §. 10. Frid. d. lib. 1. c. 36. n. 2. & lib. 2. c. 16. n. 10. Gilman. Symph. tom. 3. tit. pigner. process. §. causâ cogitâ. p. 266. & tom. 2. part. 2. p. 208. n. 140.* Novam verò citationem ad deducendum jus pignerandi opus non est, sed causa ad priorem jam pendentem in hoc puncto remittitur. *Memor. visitat. anno 67. §. Nach dem sich auch zc. Denais. in lure Camer. tit. 183. §. 7. Gail. d. Obs. 19. n. 3. & seqq. Gilman. d. tom. 3. tit. de pignerat. P. 257. ut tamen judici de eo constare possit, in specie exprimentum est, ejusdem juris intuitu pignorationem factam esse. d. Dep. Absch. anno 600. §. Nach dem auch zc. Schrvan. d. lib. 1. c. 12. n. 26.*

118. Idem est, si post expeditum paretionis punctum, pignorationem eodem modo facta sit: quin et si eadem res aut persona, ex eadem causa capiatur, statim ad poenae declarationem procedi potest. *Frid. d. c. 16. n. 7. Gilman. d. tom. 2. p. 150. & seqq.*

119. Expedito puncto mandati, pauca de citationis seu casualium processu agendum est. Nec enim restitutio tantum rei pigneratae mandato continetur, sed & citatio, ad causas pignorationis praefixo termino deducendas. *Ord. d. pa. t. 2. tit. 22.*

120. Hoc autem processu retinendae possessionis controversiam dirimi inde constat, quod pignorationem possessionis turbationem esse. *suprà dictum est.* cujus causa interdicta & remedia ejusmodi prodita sunt, *Gail. d. lib. de pigner. Obs. 3. n. 2. Gilman. Symph. tom. 2. part. 1. vot. 23. p. 148. n. 8. & in decis. Cameral. decis. 13. n. 10. 12.*

121. Cum autem duplex, communi Dd. opinione, stylo & usu forensi approbatâ, sit retinendae possessionis iudicium, Ordinarium alterum sive plenarium, & Extraordinarium vel summarium.

Hoc

Hoc, solo officio iudicis implorato summarie & probabiliter saltem inspecto, cui contententium, qui ambo se possidere asserunt & armis suam possessionem defendere conantur, possessio interim, donec in plenario possessorio res altius inquiratur, adjudicanda sit. *de quo vid. Menoch. de recup. poss. in pralud. n. 24. & de retin. remed. i. n. 9. & seqq. & remed. ult. per tot. Gail. i. obs. 7. n. 5. Grav. i. concl. pract. 5. & 6. Illud, quo servato juris ordine possessio alterutri partium definitive adjudicatur. Gail. d. loc.*

122. Utriusq; mentio fit in constit. de litigiosa possessione, *Ord. part. 2. tit. 21. Cujus priori casu in pr. & §. Wo auch re. plenarium possessorium expeditur. d. pr. verb. Endlich i. e. definitive, Denaisius iure Cam. tit. 221. §. 5. eo sc. casu, quo armorum periculum (quod Cam. Imper. jurisdictionem immediate hoc casu fundat, ita ut eo cessante, causa ad ordinarium remittenda sit: Denais. d. tit. 221. §. 8. Roding. pand. Cam. lib. 1. tit. 9. §. 10.) in posteriori vero §. ult. d. tit. 21. summarie instituitur in casu presentis discriminis, & partibus in procinctu confligendi existentibus. Denais. d. tit. §. 5. & 6. Schyv. obs. Cam. 56. n. 4. & 5.*

123. Hoc vero casualium processu, retinendæ possessionis remedium discutiendum venit: *ut decisum in Consult. Cam. anno 76. dub. 6. & tradunt Den. tit. 183. §. 9. Gail. d. lib. obs. 3. n. 3. & obs. 21. n. 2. obs. 22. n. 13. in fi. Gilm. Symph. tom. 2. pars. 1. ver. 23. pag. 149 n. 11. & in eo, quæ jure communi aliàs obtinent, regulariter observanda sunt.*

124. Et quidem quia iudicium procedere non potest, nisi constet quis actor aut reus sit: *l. 62. de judic. retinendæ autem possessionis remedia, ut cæteræ actiones duplices, ejus nature sunt, ut uterq; in ijs duplicem actoris & rei vicem sustineat. §. 7. l. de interd. l. 3. §. 1. uti poss. l. 37. §. 1. de O. & A. l. 13. 14. de judic. l. 44. §. 4. D. fam. ersc. l. 2. §. 1. comm. div. hinc primò videndum quis in hac lite actoris partes sustineat? Regulariter autem pro actore habetur is qui primus ad iudicium provocavit. l. 13. 29. de judic. l. 2. §. 1. Com. div. exemplo l. 43. Fam. ersc. vel si simul ambo provocarunt, sorte res dirimitur l. 14. de judic. Id vero ordinandi tantum iudicij causâ ita obtinet, non ut omne onus, quod actori aliàs incumbit, in eum transeat: par quippe nihilominus utriusq; causa manet in omnibus quæ ad merita causæ spectant, unde procurator ab alterutro tam ad agendum quam ad defendendum*
datus

3
datus intelligitur. l. 15. §. 1. de proc. uterq; duplex juramentum calum-
niæ præstat. l. 44. §. 4. Fam. etc. & uterq; probationis onus sustinet. c.
3. de probat. f. l. 21. de prob. l. 2. §. 3. fam. etc. l. 2. §. 1. Comm. divid. l. 13. de
judic. Menoch. d. remed. 3. n. 449. ita ut in paritate probationum non
possit alterutri tanquam reo in sententiâ ferenda favori. Gilmanu.
Symph. tom. 2. part. 1. rot. 13. p. 155. n. 59.

125. Aliter tamen constit. d. tit. 22. dispositum est, qua pi-
gneranti quamvis non prior ad iudicium provocaverit, nominatim
injungitur, causas pignorationis articulatas deducere, & in eo acto-
ris vice fungi, Ord. d. tit. 23. Gilman. d. loc. pag. 150. n. 17. Meichsn. decis. lib. 1.
tom. 2. decis. 10. pag. 936. E. & decis. 11. pag. 981. E. quoad titulaturâ verò
productorum, & sententiarum tam interlocutoriarum, quam defi-
nitivâ, pigneratus pro actore habetur.

126. Pignerans igitur in termino citationis comparere &
causas pignorationis libello articulado deducere tenetur, non atten-
to ullo fori seu primæ instantiæ privilegio. Gail. d. lib. de pigner. obs. 21.
num. 1. & seqq. in quo differt à processu ex constit. arrestorum, litigio-
sæ possessionis, & L. diffamari, quibus omnibus puncto partitionis
expedito, causa principalis ad iudicem ordinarium remittitur. ord. d.
part. 2. tit. 21. §. ult. & tit. 25. in fin. Reichs Absch. an. 70. §. wann auch
die arresta. Gail. de arrest. c. 2. n. 4.

127. Cæterû ut cõmuniter in Interdicto uti possid. actor pe-
tit, ut reus à turbando desistat, in futurum non molestet, & quâti pos-
sessoris interest se in possessione turbatû fuisse, cautioneq; de nõ tur-
bando in posterum præstat. l. 1. pr. l. 3. §. ult. Vti poss. Bocer. class. 4. disp. 5.
q. 55. & seqq. Menoch. d. remed. 3. n. 455. Schneid. ad §. retinendæ l. de in-
terd. cap. de interd. uti possid. n. 79. Wesemb. parat. ff. uti poss. n. 5.

128. Ita hîc intendit pignerans pronunciari, se ab impetran-
te in sua possessione iniquè turbatum fuisse, & propterea sibi licuif-
se possessionem suam defendere ejusmodi pignoratione, contra ini-
quos turbatores usitatâ, ac pigneratum condemnari, ad res pignori
ablatas restitutas, reddendas, & pignerantem in suâ possessione ul-
terius non molestand, eoq; nomine cautionem sufficientem in Ca-
merâ Imperiali præstandam, quod ex plurimis articulis causalibus, qui
quotidie, produuntur, manifestû est, & tradunt. Mynsing. 1. Obs. 12. pr. Gail.
F d. obs.

d. Obs. 21. n. 3. Gilm. an. Symphor. tom. 1. part. 1. p. 316. n. 6. & tom. 3. p. 266. & in decis. Cam. decis. 13. n. 15. Aliter enim formata actoris intentio, & dominium vel quasi istius loci aut iuris cuius intuitu pignerationis facta est, directò oppugnans, à Camerâ Imper. ad ordinarium remittitur. Ord. d. tit. 22. Gilmann. sup. cit. loc. Magenhorst. in comment. ad Or. tit. 22. p. 214. & 224. & 226.

129. In deductione verò causarum pignerationis, articuli, potissimum super possessorio causæ principalis formandi sunt & sine eo ius pignerandi difficulter deduci potest, Gilmann. d. loc. Magenhorst d. p. 224. Dominium verò seu titulum aut ius possidendi allegare necesse non est, arg. l. 2. §. ult. l. si quis diuturno pr. si serv. vind. Menoch. d. rem. 3. n. 675. & seqq. nisi sine eo possessorium expediri nequeat l. 2. §. 2. de interd. Gilmann. d. tom. 3. tit. pign. process. 267. Magenb. d. lo. cuius exemp. refer. Menoch. d. rem. 3. n. 589. Coll. iur. Argent. tit. de interd. th. 15. & seqq. aut quatenus possessio per titulum adiuvatur, ita, ut in paritate probationum, possessor cum titulo alteri præferatur. Gail. 1. Obs. 81. n. 5. 6. & de pignor. Obs. 22. n. 9. 10. Menoch. d. rem. 3. n. 733.

130. His ita articulis in termino productis in ordine Novarum, si irrelevantes sint, à iudice etiã absq; partis petitione rejiciuntur. Gail. d. Obs. 81. n. 15. & lib. de pigner. Obs. 21. n. 3. Mynsing. d. Obs. 12. præfixo quandoq; termino, alios producendi, Barth. tom. 3. p. 598. 401. & d. tom. 5. p. 452. 354. & pass. ut plurimum verò sententiã in possessorio latã, causã in petitorio ad competentem iudicem remissã. vid. Barth. d. tom. 5. p. 240. 306. 408. 527. 685. 871. & c.

131. Sinrelevantes, responiones ad eos, sub pœnã confessorum, c. 2. de confess. in 6 ord. part. 3. tit. 15. Itemq; defensionales in termino petito producendi sunt, omniaq; ferè, ut in causis simplicis querelæ peraguntur; excepto, quod hoc iudiciũ, ut cætera possessoria, sumariũ, Menoch. de remed. 3. n. 448. & de recup. rem. 15. n. 236. & celerimè in eo procedendum sit, Ord. d. part. 2. tit. 22. ibi, Auff d; schleinigst ic.

132. Unde, quamvis aliàs in sumarijs (quibusdam non omnibus tamen, variè enim dicuntur summaria iudicia. vid. Marant. de ord. iudic. part. 4. dist. 9. per tot.) litis contestatione opus sit, per alleg. Gail. d. Obs. 21. n. 7. 10. & in specie possessorii. l. 1. §. annum. Vti possid. §. 4. l. de interd. plur. alleg. à Menoch. d. rem. 3. n. 555. Gabriell. com. concl. lib.

lib. 5. de restit. Spol. concl. 1. n. 115. & seqq. hinc tamen sine ea rectè proceditur. Gail. d. loc. Gilman. Symph. tom. 2. part. 1. p. 148. n. 6. 7. & decis. Cam. lib. 1. decis. 13. n. 11. nec cõmissiones ad perpetuã rei memoriã decernuntur. Gail. d. loc. & in præfixis extraordinariis, tota hæc lis finienda est.

133. Quod si citatus termino præfixo causales nõ produxerit, ad instantiã impetantis, terminus ei præfigitur, sub cõminatione præclusionis viã agendi, aut impositionis perpetui silentij, Gail. d. c. n. 3. & seqq. Barth. in sent. Camer. tom. 5. p. 816, 984 & pass. quod etiam fit, quamvis exceptiones sub: & obreptionis, antea in puncto mandati rejectæ, loco causalium postea repetantur. Gilm. d. tom. 3. p. 267. & p. 335. Schvvan. Obs. Cam. 81. Barth. d. tom. 5. p. 1005.

134. Hoc termino purificato, causalium productio non amplius permittitur. Memor. visit. ann 73. §. Wann aber ic. Den. Iur. Cam. tit. 306. Schvvan. d. lib. 1. c. 29. n. 1. ult. Gilm. d. tom. 3. p. 133. imposito pignori per sententiam perpetuo silentio, Barth. d. tom. 5. p. 246. & pass.

135. Et hoc est, quod dicitur, hunc processum multum affinitatis habere, cum eo qui est ex constit. Imperij de L. diffamari, ord. d. part. tit. 25. quo, implorato iudicis officio, diffamatione probatã, diffamatori certũ tempus præfigitur jus suum corã ordinario iudice (ad quẽ causa principalis sèper remittenda est) psequedi, sub pœnã perpetui silëtij, quo itidẽ casu diffamatus in pũcto diffamationis actor; in causã principali reus est. Ord. d. tit. 25. §. vñ so solche ic. Den. Iur. Cam. tit. 174 §. 7. Gail. 1. Obs. 9. & trib. seqq. Gilman. d. tom. 2. part. 1. p. 148. n. 9.

136. Porro cum, ut supra dict, hoc processu possessoriũ retinendæ plenè disputetur, quæ in eo exceptiones, hinc quoq; locũ habent; e. c. Exceptio vitiosæ possessionis, quod scil. vi. clam, precario possessionẽ ingressus sit, vel actus possessorios eodem modo actor exercuerit. l. 1. §. 5. ult. Vti poss §. 4. I. de interd. Menoch. d. rem. 3. n. 600. 663. & seqq. 803. & seqq. Wesenb. parat. ff. v. i. poss. n. ult. in fin.

137. Potissimũ verò in astruendã possessione, contra adversariũ, ab utraq; parte laborandũ est, ejusq; probationes utrinq; diligenter indagandæ, (quomodo autè possessio probetur vid. Mascard. de probat. vol. 3. concl. 1178. in nova Edit. 1184. & 30. seqq. Erider. de interd. c. 28. 29. Wesenb. par. ff. de acquirend. possess. n. 6.) plenæ nãq; hoc iudicio probationes requiruntur, nec sufficiunt semiplenæ, nisi quatenus iudicẽ

ad juramentū alteri deferendū movere. *posuit. l. 3. 12. C. d. reb. cred. l. 3. v. de jurejur. Gail. 1. obs. 7. n. 2. 3. Menoch. de poss. recup. rem. 15. n. 408. Graeven. lib. 1. concl. pract. concl. 7. n. 5.*

138. Cum verò non rarò usuveniat, ut ab utraq; parte possessio probetur (quāvis uterq; in solidū verè possidere nequeat. *l. 3. §. 5. de acq. poss. l. 5. §. ult. l. 19. pr. de precar. Gail. d. lib. de pign. Obs. 22. n. 5.*) dubiū est quis litigantium eo casu obtinere debeat? Et quidem Jure Civili certum est interdicto Uti possid. eum vincere qui litis contestatæ, tempore nec vi, nec clam, nec precariò ab adversario possidet. *l. un. Vtrub. §. retinenda 4. l. de interdict. Menoch. de retin. poss. rem. 2. n. 6. & rem. 3. n. 556.* Jure Canon. verò eum obtinere tradunt, qui antiquiorem possessionem probavit. *per cap. licet. extr. de probat. Menoch. d. rem. n. 225. & seqq. Wesenb. par. ff. Vti possid.* Quod ita acceptum, ut non necesse sit ei, qui antiquiorem possessionem probavit, tempore litis contestatæ possidere, ut vix obtinere potest in retinendæ possessionis interdicto, quod in solâ possessione actoris fundatur, *ut supra pass. dict. quò fac. tradita à Menoch. d. rem. n. 726. & 731.* Ita cum uterq; æqualiter possessionem suam litis cōtest. tempore probavit, nec (quod maximoperè notandū, *tradit Gail. d. Obs. 22. n. 7. & seqq. Menoch. d. rem. 3. n. 718 & exēplū refert Gilm. d. tō. 2. part. 1. vot. 23. p. 153. n. 39. & seqq.*) probationes ad inæqualitatem reduci possunt, uni tamen possessio in solidum adjudicanda sit, non absonum, nec à Jure civ. videtur, pro eo qui longiori tempore se possedisse probavit, propter præsumptionem pro ipso, & contra alterum militantem, sententiam ferendam esse, *Menoch. d. rem. 3. n. 725. & seqq. Gail. d. Obs. 22. n. 8. Gilmann. d. vot. 23. n. 39. Schneid. ad §. retinenda l. de interdict. n. 84. & seqq. Wesenb. par. ff. Vti possid. n. 5. in fin. Hillig. Dō. Enucl. lib. 15. c. 32. lit. T. & in not. ibid. Boc. cl. 4. disp. 5. th. 60. Coll. Jur. Argentor. tit. Vti possid. th. 16. Treutlor. vol. 2. disp. 25. th. 3. l. & ibid. Bach. in not. quibus locis, varias Dd., opiniones de officio judicis in hoc casu, videre est.*

139. Quarum ea, quæ pro reo pronunciandum statuit vix locum hîc habere potest, duplici quippe judicio, quo quis actoris vi-ces gerit ordinanditantum judicij causâ, non etiam quoad processus substantiam, ut loquitur *Menoch. d. rem. 3. n. 758. & seqq. Schneid. d. §. retinenda. n. 94. Gilmann. in Symphor. d. part. 1. vot. 23. p. 155. n. 58. 59. vid.*

vid. omninò sup. cit. Dd. dd. loc.

140. Deductis hinc inde probationibus, post conclusionem in causa sententia ferenda est, vel pro pignerato, videlicet, personas (1) vel pignora capta in puncto partitionis restituta, libera esse nec pigneranti reddenda: hunc (2) injustè alterum in suâ possessione turbasse, ideoque (3) ei in posterum à turbatione abstinendum, & (4) eo nomine pignerato idoneè cavendum esse. *cujusmodi sententias plur. refer. Gail. d. lib. de pigner. obs. 23. Gilman. d. vor. 23. in fin. & in decis. Cam. lib. 1. decis. 13. nu. 71. Barth. d. tom. 5. pag. 289, 578 991. & pass.*

141. Non secùs ac in retinendæ poss. judicio, condemnatus non solùm injustè turbasse judicatur, verum perpetuum ei silentium (*ut loquitur Pontifex in c. licet causam. in fin. de probat.*) sive ut tam à verbis, quam facto turbandi abstinere, injungitur. *d. c. licet. Menoch. d. rem. 3. nu. 836. & cautionem eo nomine præstare jubetur, ex l. un. C. uti poss. (quam Dd. communiter ita interpretantur, quamvis probabilius de cautione à possessore præstandâ accipiatur, cum Cuj. in recitat. ad d. l. un. Menoch. d. rem. 3. nu. 811. & seqq.) l. pen. de aq. quotid. & æstiv. l. 7. si servit vind. Menoch. d. loc. Gail. 1. obs. 116. Vvesemb. parat. ff. d. tit. nu. 5. Bocer. d. disp. 5. th. 57. Bachov. d. disp. 25. th. 3. H. I. K. Idque non tantum in simplici possess. retin. judicio, sed & hoc pignorationis (quamvis in contrarium præjudicia quædam alleget *Gilm. d. tom. 3. pag. 286. in fin.*) in Cam. Imp. receptum esse probant sententiæ in utroque lata, & relatæ à Barth. in sent. Camer. pass.*

142. Damnorum verò & eius quod interest, aut per turbationem abest (quo etiam res mobiles, occasione eius ablata continentur *fac. l. 1. §. utique, de vi & vi arm. Menoch. d. rem. 3. nu. 283.*) restitutio quæ aliàs in hoc judicio ut in petitione ita & in cōdénatione venit *l. 1. pr. l. 3. §. ult. uti poss. Menoch. d. rem. 3. n. 286. & 822. Bocer. d. disp. 5. th. 55. 56.* cum jam in puncto partitionis expedita sit, hâc sententiâ non injungitur, sed potius prior in pūcto mandati lata confirmatur.

143. Expensæ litis, ut communiter fit, aut compensantur, si justam litigandi causam pignerans habuit, *l. 78. §. etiam deleg. 2. N. 82. c. 10. Gail. 1. obs. 152.* aut victori in eas condemnatur, si ratio litis desit. *d. l. 78. §. etiam l. properandum. 8. §. fin. ar. rem. C. de judic. Gail. d. lib. de pign. obs.*

Obs. 24. in fin. Menoch. d. rem. 3. n. 605. & 657. cum seqq.

144. Sin autem pignerantis probationes majoris ponderis, videantur, sententia fertur in pigneratum: quod illi non licuerit pignerantem in suâ possessione turbare, & ut ab ejusmodi turbatione imposterum desistat, eoque nomine caveat, & pignora capta (in pûcto partitionis restituta) redhibeat, condemnatur, expensis litis itidem vel compensatis vel victori adjudicatis. *Meichsn. decis. tom. 2. lib. 1. decis. 60. pag. 942. Barth. in sent. Cam. d. tom. 5. p. 401. 481. 883. & pass.*

145. Pignorum verò captorum restitutione, cõtinetur, quicquid in processu mandati pignerato fuit à pignerate præstitum, idq; vi cautionis, *de quâ supra dict.*

146. Sunt porrò hæ sententiæ non interlocutoriæ, sed definitivæ, totam quippe hanc possessionis controversiam definiunt, speciali actione ad hunc finem competente; ut omnes ex interdicitis actiones, à petitorijs judicijs separatim institui posse, patet *ex §. ult. I. de Interdict. l. ult. Cod. Eod. & rubr. ff. Eod. quæ cum per se consistant, sententia in ijs lata non nisi definitiva est. fac. l. 13. ibi, tum demum. C. de R. V. l. 3. C. de interd. Menoch. d. rem. 3. n. 839. Marant. de ord. iud. part. 6. tit. de sentent. num. 35. Gail. d. lib. de pign. Obs. 3. n. 3.*

147. Definiunt, inquam, possessorium non tantum juris pignerandi, sed etiam causæ principalis, quod ut plurimum cum illo adedè connexum est, ut neutrum sine altero deduci possit: Quandoque tamen sententiâ de jure pignerandi latâ, possessorium causæ principalis salvum manet coram ordinario expediendum. *Barth. in sent. Cam. tom. 4. p. 1203. c. & pass.*

148. De hoc, deniq;, causalium processu dubium occurrit, an reconventio locum in eo habeat? Doctores communiter à causis summarijs illam excludunt, hûc præsertim e us effectû ut pari, utraq; passu finiatur, nisi causa re conventionis æquè summaria sit. *N. 96 c. 3. Marant. de ord. iudic. distinct. 6 part. 4. n. 29. Menoch. d. rem. 3. n. 669. 788. Frid. lib. 3. de process. c. 7. n. 7. & seqq. Schvvanm. lib. 1. de process. Cam. c. 67. n. 1. Treutl. vol. 1. disp. 25. th. 14. & ibid. Bachov. in not. Et hæc forsàn, ad plenariû hoc possessionis iudicium nō improbabiler referri possent. Rejectam tamen fuisse reconventionem cum expensis, videre est. *ap. Barth. in sent. Cam. tom. 3. p. 2. 363.**

146. In-

149. Interventionem admissam fuisse in puncto citationis tradunt, Gilmann. in Symph. tom. 2. part. 1. vot. 16. p. 119. Schvvan. Obs. Cam. 69. & lib. 2. de process. c. 18. n. 21. An verò etiam in puncto partitionis? negat uterq; cit. loc. videtur tamen eatenus locum habere, ut subiectionis exceptio, per eum cuius interest, dum scil. alterutrum, sive pignerantem, sive pigneratum, sibi, non Imperio, immediatè subjectum asserit, proponi possit, eo fine, ut mandatum cassetur & c. quò fac. sentent. Barth. tom. 5. p. 295. ibi, Nuff abfoderung/ & p. 519 529. & tom. 4. p. 273 587. 1040. ubi ad avocationem agendi terminus præfigitur & ea quæ tradunt, Gilmann. d. tom. 3. tit. de Except. p. 119. Gail. lib. 1. Obs. 41. n. 7. & Obs. 70. n. 19.

150. Hæc de utroq; processu pignorationis dicta sufficiant, ex quib; simul, Quid PERSEQUATUR SATIS APPARET. Affinia ei sūt, alia quævis possessoria retinendæ possessionis remedia: Quandoq; etiã recuperandæ; pignerans enim ablatione rerum pigneratarum spoliū committere, & eo nomine, non quidem interdicto unde vi (quod propter rem mobilem ablatam non competit, l. 1. §. illud 6. de vi & vi arm. nisi in consequentiam. d. l. 1. §. si fundum 23.) sed uberiori Juris Canon. remedio ex cap. redintegrandæ 3. q. 1. c. sæpe & c. de restitut. spoliat. conveniri potest. Menoch. de recuper. poss. rem. 15. n. 193. Gail. 1. obs. 75. n. 10. in fin. Frid. d. lib. 2. c. 56. n. 1.

151. Constitutio quoq; litigiosæ possessionis, in Ord. d. part. 2. tit. 21. cum mandato pignorationis concurrere potest; ita ut dum uterq; se solum in possessione armis tueri, & alterum expellere conatur, Judex vel ad justantiã partis, vel proprio motu, propter ingruens armorū periculum, mandata sequeltratoria, aut inhibitoria (illa rerum corporalium, hæc incorporalium sive jurium nomine) & simul citationem, ad possessionem suam summarie deducendam, decernere potest, quo, quantum fieri potest, celerrimè peracto, & alterutri parti possessione interim adjudicatã, plenarium possessorium ad judicem ordinarium remittitur, cessante hoc casu qualitate Cam. Imper. Jurisdictionem fundante, incertitudine scil. uter contententiū possideat, & uter turbet. Quamvis in ptiori §. d. tit. 22. cum periculum non aded præsens est, possessorium inter immediatos Imperij status rectã in Camerã Imper. plenè expediatur ut supra dict. Gail.

Gail. 1. obs. 5. 6. Mynsing. 2. obs. 11. 96. n. ult. & cent. 5. obs. 35. n. 2. Frid. lib. 1. de process. 6. 43. & seqq. Schvvan. d. lib. 1. c. 16. unde passim in sent. Cam. Barth. tom. 5. p. 280. c. h. p. 30. 7. f. 308. a. 505. d. & c. cau- sales in processu pignorationis, post partitionem producti, ad cau- sam litigiosæ possessionis, inter easdem partes pendentem, remissi reperiuntur.

152. Mandata etiam de non offendo simul cum processib. ex constit. pigner. decerni solent *Denais. Iur. Cam. tit. 186 §. 1. Gilman. tom. 1. part. 1. p. 365. n. 33. p. 372. n. 54. & tom. 3. tit. pigner. p. 257. Schvvanm. obs. Cā. 6. 4. siquidē cū facto pignorationis, justus metus ejusmodi vio- lentia concurrat, quā exequēs in pœnā fractæ pacis incideret Reichs Absch. an. 94. §. Wann sich auch ic. Gail. d. lib. 1. obs. 4. Schvvanm. lib. 2. de process. Cam. c. 20. & obs. Cam. 141. & seqq.*

153. Quin & citationem super fractâ pace cum mandato pi- gner. decerni posse ex eodem facto, tradunt, *Denais Iur. Cam. tit. 184. §. 11. Gilman. d. tom. 3. pag. 257. & tom. 1. part. 1. pag. 316. nu. 3. & 6. diverso tamen quælibet processu peragenda. Gilman. d. tom. 3. pag. 257. Magen- horst. in com. ad ord. Cam. p. 214. 216. imo hæc de pignoratione prius expedienda est. fac. l. 7. C. ad L. Iul. de vi pub. l. 37. de jud. l. 5. §. 1. de jud. pub.*

154. Tum, affine quoque est Const. pigner. remedium ex ord. *dict. tit. part. 2. tit. 23. & nonnunquam in subsidium, deficientibus eius requisitis, mandatum Auf die 4. fäll / siquidem facti circumstantiæ ferant, decerni solet, Gilman. d. tom. 5. suppl. 57. etiam subditis, quando- que à suo Magistratu iniqua passis. Gilman. d. tom. 3. p. 326. Gail. 1. obs. 22. nu. 4. & dict. supra.*

155. Actio, denique injuriarum, turbato contra turbatores competit. *l. 13. §. 2. de injur. tam civilis, quam criminalis. Menoch. d. rem. 3. nu. 549. & 606.*

156. Hæc de effectu. Affinia pignorationis sunt, I. Repressa- lia, cum alius quam debitor, pro debito exigitur, rei vel personæ de- tentione, *N. 52. prefat. pr. & c. 1. N. 134 c. 4. Quod ut regulariter ini- quum, multis Imp. Constitutionibus prohibitum est, l. un. C. ut null. ex vican. pro alien. vican. deb. lib. 11. l. 4. C. de execut. & exactor. lib. 12. d. N. 52 & 134. quæ perversâ cōsuetudine quasi abrogatæ, quoad Scho- lares sive studiosos in usum revocantur à Friderico Imp. in Authent. habitâ.*

3
habitâ. C. ne fil. pro patr. & quoad clericos, à Gregor. X. Pontif. c. un. de
injur. in 6. & contra eas, tanquam jure cõmuni prohibitas arg. Reichs
Absch. anno 70. §. Wann auch die arresta & c. mandata sine clausula,
Nuff die vier fäll impetrari possunt. Licitæ tamen nonnunquam sunt,
cum publicâ auctoritate Magistratus (qui superiorem non agnoscit,
adeoque in Imperio Rom. solius Cæsaris; Frid. d. lib. 1. c. 49. nu. 10. cu-
ius reservatis & regalibus majoribus, repressaliarum concessio annu-
meratur, cum speciem belli præ se ferant. Gail. d. lib. de pigner. obs. 1. nu.
5. & obs. 2. nu. 2. 3. & 1. obs. 8. nu. ult. Sixtin. de regal. lib. 1. c. 2. nu. 12. & lib. 2.
c. 1. nu. 30. & seqq.) ob denegatâ ab alio Magistratu extraneo Justitiam
factæ sunt, aliaque requisita habent, quæ vid. recensita à Frid. d. lib. 1. c.
48. 49. 50. Myns. cent. 6. obs. 1. Gail. d. lib. de pigner. obs. 2. & de arrest. obs. 9.
num. 11. 12. quamvis rarò & difficulter admodum à Cæsar. Maj. eas
concedi referat Gail. d. obs. 2.

157. Secundò, Arresta, quibus persona vel res debitoris, præ-
tensæ alicujus actionis nomine detinetur, donec arrestanti satisfa-
ctum fuerit. Hæc itidem regulariter prohibita sunt. d. Reichs Absch.
anno 70. §. Wann auch die arresta & c. arg. l. un. C. de sequestr. pec. l. negan-
tes. C. de O. & A. Gail. 2. obs. 148. nu. ult. & de arrest. c. 1. num. 7. & seqq. Frid.
d. lib. 1. cap. 47. num. 7. & seqq. Permittuntur tamen non tantùm con-
ventionem partium, sed & alijs multis casibus, & generali ferè Germa-
niæ consuetudine à Magistratu petentibus concedi solent, eo fine ut
arrestatus tædio affectus aut solvat, aut cautionem judicio sisti & ju-
dicatum solvi præstet, Gail. 2. obs. 44. & de arrest. c. 1. nu. 11. præstitâ enim
cautione, arresta ut plurimum ipso jure solvuntur, Gail. d. lib. de arrest.
c. 2. nu. 7. (ijs exceptis, de quib. id. ibid. c. 11. nu. 7. 8. 9. 10.) & cum licitè
fiant, arresta juris dicuntur. Gail. d. obs. 11. vid. etiã Reichs Absch. anno
94. §. Vnd so viel & seq. Ea verò quæ facti sunt, & propriâ auctorita-
tè, nullâ præviâ qualicunque causæ cognitione fiunt, omninò inter-
dicta sunt, d. Reichs Absch. §. Vnd so viel & c. Ideoque inter imme-
diatè Imperio subjectos facta, mandatis S. cl. ex Constitut. Imperij. d.
Reichs Absch. anno 70. §. Wann auch die arresta & c. exemplo pignerat.
coercentur, & , oblatâ tamen sufficienti cautione (judicis arbitrio
constituenda. Dep. Absch. anno 600. §. so ist auch & c.) relaxari jubentur.
Reichs Absch. anno 94. §. Was dann ferner. Gail. d. lib. de arrest. Frid. d.
lib. 1. c. 38. & seqq.

158. *Obstagiã, (3.) Eystung / cum pigneratione aliquid affi-*
nitatis habent; quæ frequenter olim usitata, Imp. postea Constit. su-
blata fuisse patet ex Reichs Absch. anno 77. tit. 17. vid. Cail. 2. obs. 45. Re-
ferenda quoque huc est sequestratio, nam & hæc non, nisi certis casi-
bus, qui passim ex Jure Civ. & Doctorum traditis colligi possunt,
locum habet, Gail. 1. obs. 147. & seq. & cent. 2. obs. 11. lib. de arrest. c. 1. n. 8.
& seqq. Myns. cent. 5. obs. 35. Quomodo, denique, turbatio possessio-
nis, spolium &c. cum pigneratione conveniant, passim supra dict. est.
159. *Contraria pignerationis multis persequi non est operæ*
pretium. Referri eò possunt, remedia contra pignerantes competen-
tia, de quibus jam supra satis actum est.

Et hæc pro præsentis disputatione sufficiant.

* *
*

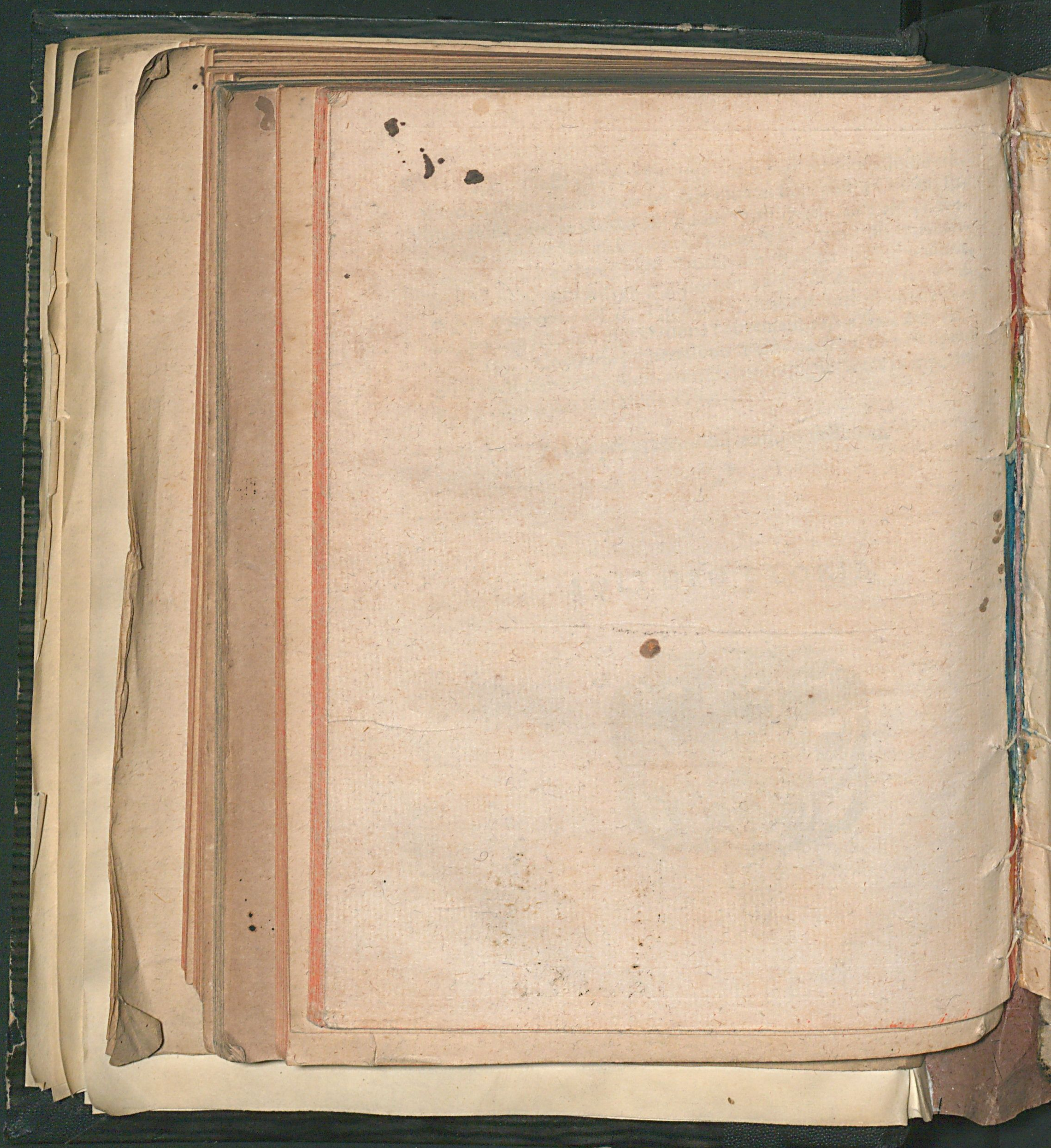
SOLI DEO GLORIA.

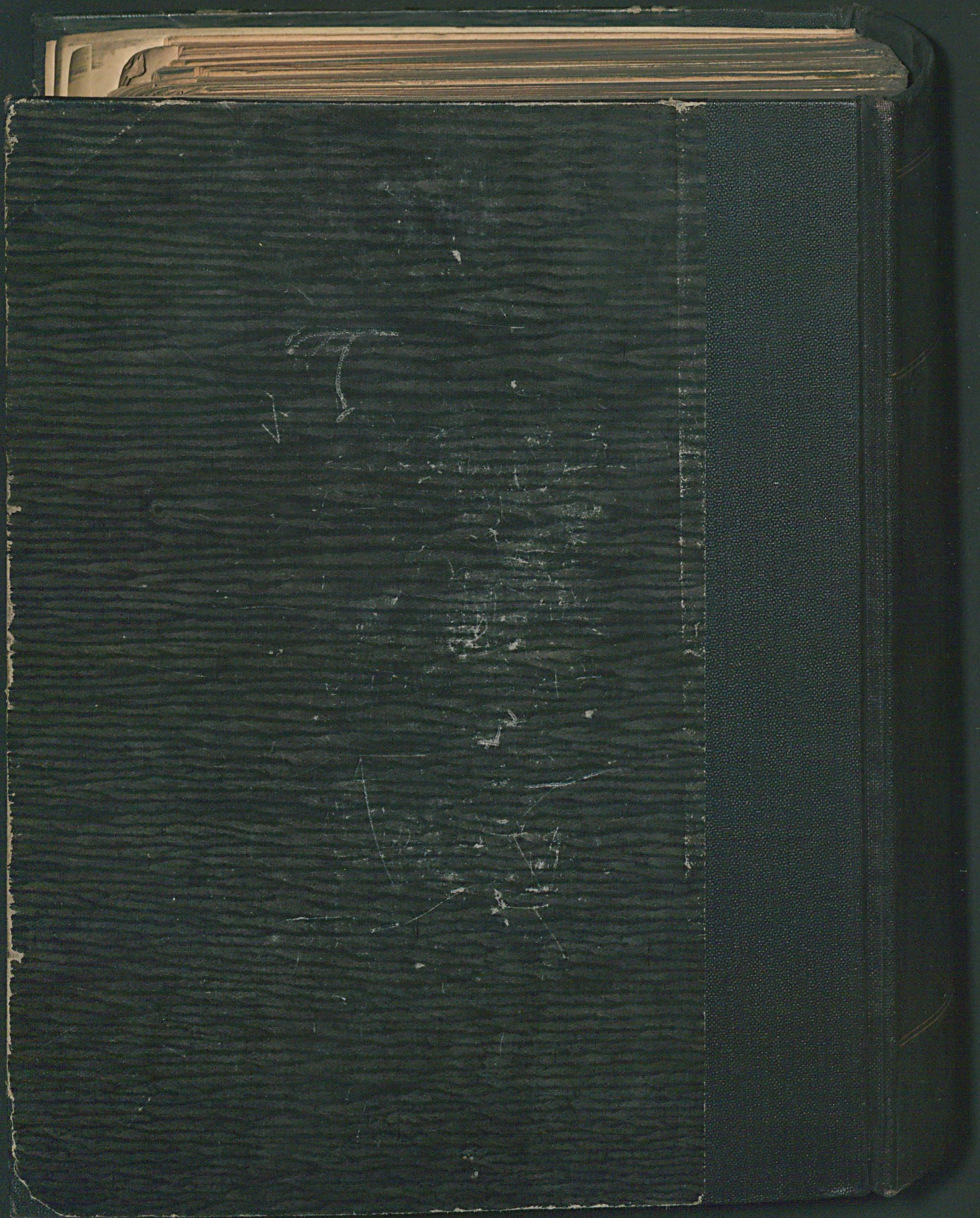
Strassberg, Diss., 1623-26

X2617020

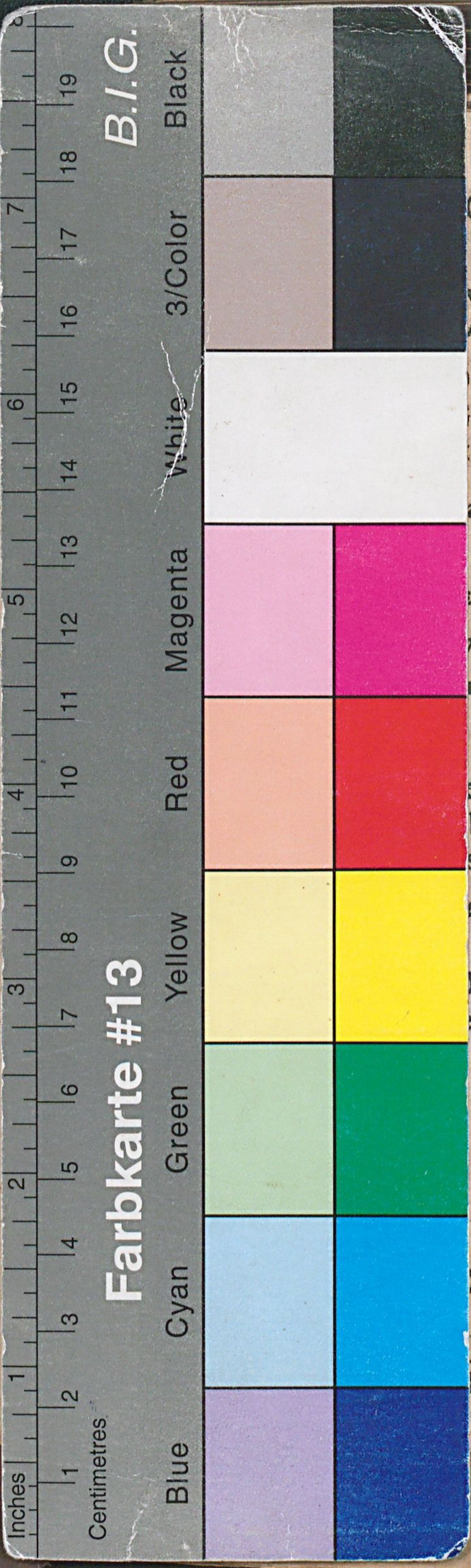
WMA

B.I.G.

Farbkarte #13

OLENNIS

ONE POS

, QUÆ

NERA-

art. 2. tit. 22.

DEO

ritate

um ORDINIS

Argentoratensis

e honoribus, ac pri-

bus conse-

VS Glach/

nsis.

July,

RATI,

LEDERTZ.

KXIV.

15/179

1624, 4.

Handwritten mark

